

ETERIN KIRJA

Jaredilaisten aikakirja, otettu niistä kahdestakymmenestä neljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi kuningas Moosian päivinä.

1 LUKU

Profeetta Eterin sukuluettelo. Suuri torni. Jared ja hänen veljensä. Heidän kieltänsä ei sekoiteta. Valmistautuminen muuttoon Herran ohjeiden mukaan.

1. Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn kertomaan niistä muinaisista asukkaista, jotka Herra hävitti tämän pohjoisen maan alueelta.
2. Ja minä otan kertomukseni niistä kahdestakymmenestä neljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi, ja sitä sanotaan Eterin kirjaksi.
3. Ja koska minä arvelen, että tämän aikakirjan ensimmäinen osa, joka puhuu maailman sekä Aadamin luomisesta ja sisältää kertomuksen siitä ajasta aina suureen torniin saakka ja kaikista ihmislasten keskuudessa sattuneista tapahtumista aina siihen aikaan saakka, on juutalaisilla -
4. minä sen tähden en kirjoita niitä asioita, jotka tapahtuivat Aadamin päivästä lukien aina siihen aikaan saakka, mutta ne ovat levyissä; ja joka ne löytää, hänellä on oleva voima täydellisen kertomuksen saamiseen.
5. Mutta katso, minä en kirjoita täydellistä selostusta, vaan osan kertomuksesta minä kirjoitan, tornista aina siihen asti, jolloin heidät hävitettiin.
6. Ja tällä tapaa kuuluu kertomukseni. Tämän aikakirjan kirjoittaja oli Eter, ja hän oli Koriantorin jälkeläinen.
7. Koriantor oli Mooronin poika.
8. Ja Mooron oli Eetemin poika.
9. Ja Eetem oli Aahan poika.
10. Ja Aaha oli Seetin poika.
11. Ja Seet oli Siblonin poika.
12. Ja Siblon oli Komin poika.
13. Ja Kom oli Koriantumin poika.
14. Ja Koriantum oli Amnigaddan poika.
15. Ja Amnigadda oli Aaronin poika.
16. Ja Aaron oli Heetin jälkeläinen, ja Heet oli Heartomin poika.
17. Ja Heartom oli Libin poika.
18. Ja Lib oli Kiisin poika.
19. Ja Kiis oli Kooromin poika.
20. Ja Koorom oli Leevin poika.
21. Ja Leevi oli Kimin poika.
22. Ja Kim oli Moriantonin poika.
23. Ja Morianton oli Riplakiisin jälkeläinen.
24. Ja Riplakiis oli Seesin poika.
25. Ja Sees oli Heetin poika.
26. Ja Heet oli Komin poika.
27. Ja Kom oli Koriantumin poika.
28. Ja Koriantum oli Eemerin poika.
29. Ja Eemer oli Oomerin poika.
30. Ja Oomer oli Suulen poika.
31. Ja Suule oli Kibin poika.
32. Ja Kib oli Orihan poika, ja Oriha oli Jaredin poika;
33. ja tämä Jared tuli veljensä ja heidän molempien perheidensä kanssa sekä eräiden muiden ja näiden perheiden kanssa siltä suurelta tornilta, siihen aikaan, kun Herra sekoitti ihmisten kielen ja vannoi vihassansa, että heidät hajotettaisiin yli kaiken maan; ja Herran sanan mukaisesti ihmiset hajotettiin.
34. Ja Jaredin veli oli kookas ja väkevä mies, jolla oli Herran suuri mielisuosio; ja Jared, hänen veljensä, sanoi hänelle: Huuda Herran puoleen, ettei hän sekoittaisi meitä, niin ettemme ymmärtäisi sanojamme.
35. Ja tapahtui, että Jaredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra armahti Jaredia; sen tähden hän ei sekoittanut Jaredin kieltä; eikä Jaredia ja hänen veljeänsä sekoitettu.
36. Silloin Jared sanoi veljellensä: Huuda jälleen Herran puoleen, niin hän kenties kääntää pois vihansa niistä, jotka ovat ystäviämme, niin ettei hän sekoita heidän kieltänsä.
37. Ja tapahtui, että Jaredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra armahti myös heidän ystäviänsä sekä heidän perheitänsä, niin ettei heitä sekoitettu.
38. Ja tapahtui, että Jared jälleen puhui veljellensä, sanoen: Mene ja kysy Herralta, ajaako hän meidät pois maasta, ja jos hän ajaa meidät maasta, kysy häneltä, minne meidän on meneminen. Ja kenties Herra veisi meidät maahan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi. Ja jos niin tapahtuu, olkaamme uskolliset Herralle, jotta me saisimme sen perintöosaksemme.
39. Ja tapahtui, että Jaredin veli huusi Herran puoleen sen mukaisesti kuin Jared oli puhunut.
40. Ja tapahtui, että Herra kuuli Jaredin veljeä ja armahti häntä ja sanoi hänelle:
41. Mene ja kokoa laumasi, sekä uroot että naaraat, kaikista lajeista ja myös maan viljaa, kaikkia lajeja, ja perheesi, ja myös veljesi Jared ja hänen perheensä, ja myös ystäväsi ja heidän perheensä, sekä Jaredin ystävät ja heidän perheensä.
42. Ja kun olet tehnyt tämän, mene heidän edellensä laaksoon, joka on pohjoispuolella. Ja siellä minä kohtaan sinut, ja minä kuljen sinun edelläsi maahan, joka on kaikkia muita maailman maita oivallisempi.
43. Ja siellä minä siunaan sinut ja jälkeläisesi ja herätän itselleni sinun jälkeläisistäsi ja sinun veljesi jälkeläisistä ja niiden jälkeläisistä, jotka seuraavat sinua, suuren kansan.

Eikä koko maan päällä ole oleva suurempaa kansaa kuin se, jonka minä herätän itselleni sinun jälkeläisistäsi. Ja näin minä teen sinulle, koska olet tämän pitkän ajan huutanut minun puoleeni.

2 LUKU

Nimrodin laaksossa. Deseret, hunajamehiläinen. Herra puhuu jälleen Jaredin veljen kanssa. Lupauksen maata koskeva jumalallinen päätös. Moriankumerin paikka. Laivoja rakennetaan.

1. Ja tapahtui, että Jared ja hänen veljensä ja heidän perheensä sekä myös Jaredin ja hänen veljensä ystävät ja heidän perheensä menivät laaksoon, joka oli pohjoispuolella (ja laakson nimi oli Nimrod, samannimisen mahtavan metsämiehen mukaan), laumoinensa, jotka he olivat koonneet yhteen, sekä uroot että naaraat, kaikista lajeista.
2. Ja he asettivat myös ansoja ja pyydystivät ilman lintuja; ja he valmistivat myös astian, jossa he kuljettivat mukanaan veden kaloja.
3. Ja heillä oli mukanaan myös deseret, mikä käännettynä ja [sic, po. "on" tai "tarkoittaa"] hunajamehiläinen; ja niin he kuljettivat mukanaan mehiläisparvia ja kaikkea sellaista, mitä maassa oli, kaikenlaista siementä.
4. Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet Nimrodin laaksoon, Herra laskeutui sinne ja puhui Jaredin veljen kanssa; ja hän oli pilvessä, eikä Jaredin veli nähnyt häntä.
5. Ja tapahtui, että Herra käski heidän mennä edelleen erämaahan, sellaiselle seudulle, missä ihminen ei ollut koskaan ollut. Ja tapahtui, että Herra kulki heidän edellään ja puhui heidän kanssaan pilvessä seisoen ja neuvoi heitä, minne heidän oli matkattava.
6. Ja tapahtui, että he matkasivat erämaahan ja rakensivat laivoja, joissa he kulkivat paljojen vetten poikki, Herran käden alati ohjatessa heitä.
7. Eikä Herra sallinut heidän pysähtyä meren toiselle rannalle erämaahan, vaan tahtoi heidän kulkevan eteenpäin, kunnes he tulisivat lupauksen maahan, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi ja jonka Herra oli varannut vanhurskaalle kansalle.
8. Ja hän oli vihassaan vannonut Jaredin veljelle, että niiden, jotka pitävät tätä lupauksen maata hallussaan tästä lähtien ja ikuisesti, on palveleminen häntä, totista ja ainoata jumalaa, taikka muuten heidät temmattaisiin pois, kun hänen täyteen mittaansa kasvanut vihansa heidät kohtaisi.
9. Ja nyt me voimme nähdä Jumalan tätä maata, lupauksen maata koskevat säädökset; ja mikä hyvänsä kansa sitä pitää hallussaan, sen on palveleminen Jumalaa, taikka se temmataaan pois, kun hänen täyteen mittaansa kasvanut vihansa sen kohtaa. Ja hänen täyteen mittaansa kasvanut vihansa kohtaa sen, kun se on synnissä kypsynyt.
10. Sillä katso, tämä on maa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi; sen tähden sen, joka sitä pitää hallussaan, on Jumalaa palveleminen taikka hänet temmataaan pois, sillä se on Jumalan iankaikkinen päätös. Mutta ennen ei tämän maan lapsia temmata pois, ennen kuin heidän syntimittansa on täysi.
11. Ja tämä tulee teille, te pakanakansat, jotta te oppisitte tuntemaan Jumalan päätökset - jotta te tekisitte parannuksen ettekä pysyisi synneissänne, kunnes niiden mitta on täysi, ettette saattaisi Jumalan täyteen mittaansa kasvanutta vihaa päällenne, kuten sen maan asukkaat ovat tähän saakka tehneet.
12. Katso, tämä on oivallinen maa, ja mikä tahansa kansa sitä hallussaan pitää, se on oleva vapaa orjuudesta, vankeudesta ja kaikista muista taivaan alla olevista kansakunnista, jos se vain palvelee maan Jumalaa joka on Jeesus Kristus ja joka on ilmoitettu siinä, mitä me olemme kirjoittaneet.
13. Ja nyt minä jatkan aikakirjaani; sillä katso, tapahtui, että Herra vei Jaredin ja hänen veljensä aina sen suuren meren rannalle saakka, joka erottaa maat toisistaan. Ja kun he tulivat meren rannalle, he pystyttivät telttansa, ja he antoivat paikalle nimeksi Moriankumer; ja he asuivat teltoissa, ja asuivat teltoissa merenrannikolla neljän vuoden ajan.
14. Ja tapahtui neljän vuoden kuluttua, että Herra tuli jälleen Jaredin veljen tykö, seisoi pilvessä ja puhui hänen kanssaan. Ja kolmen hetken ajan Herra puhui Jaredin veljen kanssa ja kuritti häntä, koska hän ei muistanut avukseen huutaa Herran nimeä.
15. Ja Jaredin veli katui sitä pahaa, mitä hän oli tehnyt, ja huusi avuksensa Herran nimeä veljiensä puolesta, jotka olivat hänen kanssaan. Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan sinulle ja veljillesi teidän syntinne anteeksi, mutta älä enää syntiä tee, sillä teidän tulee muistaa, että minun Henkeni ei ole alati kiistelevä ihmisten kanssa; jos siis teette syntiä, minnes olette täysin kypsät, teidät hävitetään Herran kasvojen edestä. Ja nämä ovat minun aivoitukseni siitä maasta, jonka niinä annan teille teidän perintöosaksenne, sillä se on oleva maa, kaikkia muita maita oivallisempi.
16. Ja Herra sanoi: Ryhtykää työhön ja rakentakaa laivoja siihen tapaan kuin olette tähänkin saakka rakentaneet. Ja tapahtui, että Jaredin veli ryhtyi työhön, ja samoin hänen veljensä, ja he rakensivat laivoja siihen tapaan kuin he olivat rakentaneet, Herran neuvojen mukaisesti. Ja ne olivat pieniä, ja ne olivat kevyet veden pinnalla, yhtä kevyet kuin lintu veden pinnalla.
17. Ja ne rakennettiin sillä tavalla, että ne olivat erinomaisen tiiviit, niin että ne pitivät vettä kuin astia; ja niiden pohja oli tiivis kuin astialla; ja niiden kyljet olivat tiiviit kuin astialla ja niiden keulat ja perät olivat suipot; ja niiden kansi oli tiivis kuin astia; ja niiden pituus vastasi puun pituutta; ja niiden ovi oli suljettuna ollessaan yhtä tiivis kuin astia.
18. Ja tapahtui, että Jaredin veli huusi Herran puoleen, sanoen: Oi Herra, minä olen saattanut päätökseen työn, jonka sinä olet määrännyt minulle, ja minä olen tehnyt laivat sinun neuvojesi mukaan.
19. Ja katso, oi Herra, niissä ei ole valoa; minne me ohjaamme? Ja sitä paitsi me kuolemme, sillä me emme voi niissä hengittää, paitsi sitä ilmaa, mikä niissä on; sen tähden me kuolemme.
20. Ja Herra sanoi Jaredin veljelle: Katso, tee reikä kanteen sekä pohjaan; ja kun sinulla on ilmasta puute, niin avaat reiän ja saat ilmaa. Ja jos vesi tulee päällesi, niin katso, sulje reikä, ettette menehtyisi vedentulvaan.
21. Ja tapahtui, että Jaredin veli teki niin, sen mukaisesti kuin Herra oli käskenyt.

22. Ja hän huusi jälleen Herran puoleen, sanoen: Oi Herra, katso, minä olen tehnyt, kuten sinä olet minua käskenyt; ja minä olen valmistanut laivat väkeäni varten, mutta katso, niissä ei ole valoa. Katso, oi Herra annatko meidän pimeydessä kulkea tämän suuren veden poikki?
23. Ja Herra sanoi Jaredin veljelle: Mitä tahdotte minun tekevän, jotta teillä olisi valoa laivoissanne? Sillä katso, teillä ei voi olla ikkunoita, sillä ne murskautuisivat palasiksi; eikä teidän pidä ottaa tulta mukaanne, sillä teidän ei tule kulkea tulen valolla.
24. Sillä katso, te tulette olemaan kuin valas keskellä merta, sillä vuoren kokoiset aallot vyöryvät teidän ylitseenne. Mutta minä nostan teidät jälleen esiin meren syvyyksistä, sillä tuulet ovat minun suustani lähtöisin, ja myös sateet ja aallot minä olen lähettänyt.
25. Ja katso, minä valmistan teidät kaiken tämän varalle, sillä te ette voi kulkea tämän suuren syvyyden ylitse, ellen minä valmista teitä meren aaltojen varalle ja liikkeelle lähteneiden tuulien ja tulevien aaltojen varalle. Mitä siis haluatte minun teitä varten valmistavan, jotta teillä olisi valoa, kun meren syvyydet nielaisevat teidät?

3 LUKU

Herran sormi. Jeesus Kristus ilmaisee itsensä hengessä Jaredin veljelle. Valaisevat kivet. Kääntäjät. Vielä aikakirja odotettavissa.

1. Ja tapahtui, että Jaredin veli (varustettujen laivojen lukumäärä oli nyt kahdeksan) meni vuorelle, jota sanottiin Seelemin vuoreksi sen suunnattoman korkeuden tähden, ja sullatti eräästä kalliosta kuusitoista pientä kiveä; ja ne olivat valkoiset ja kirkkaat, ikään kuin läpinäkyvää lasia; ja hän vei ne käsissään vuoren huipulle ja huusi jälleen Herran puoleen, sanoen:
2. Oi Herra, sinä olet sanonut, että me joudumme joka puolelta aaltojen ympäröimiksi. Katso nyt, oi Herra, äläkä vihastu palvelijallesi sen heikkouden tähden, jota hän sinun edessäsi osoittaa; sillä me tiedämme, että sinä olet pyhä ja asut taivaissa ja että me olemme kelvottomat sinun edessäsi; lankeemuksen tähden meidän luontomme on muuttunut alati pahaksi; kuitenkin, oi Herra, sinä olet antanut meille käskyn, että meidän tulee avuksemme huutaa sinua, jotta me sinulta saisimme sen mitä halajamme.
3. Katso, oi Herra, sinä olet lyönyt meitä meidän syntisyytemme tähden ja olet ajanut meidät liikkeelle, ja nämä monet vuodet me olemme olleet erämaassa; kuitenkin sinä olet ollut meille armollinen. Oi Herra, katso armeliaasti puoleeni ja käännä pois vihasi tästä kansasta äläkä salli sen kulkea tämän raivoavan syvyyden ylitse pimeydessä, vaan katso, mitä minä olen sulattanut kalliosta.
4. Ja minä tiedän, oi Herra että sinulla on kaikki valta ja että sinä voit tehdä, mitä tahansa tahdot, ihmisen hyväksi; kosketa sen tähden näitä kiviä, oi Herra, sormellasi ja tee ne sellaisiksi, että ne loistavat pimeässä; silloin ne loistavat meille laivoissa, jotka me olemme valmistaneet, jotta meillä meren poikki kulkiessamme olisi valoa.
5. Katso, oi Herra, sinä voit tehdä tämän. Me tiedämme, että sinä voit saattaa ilmi suuria voimia, jotka ihmisten ymmärryksen mukaan näyttävät vähäisiltä.
6. Ja tapahtui, että kun Jaredin veli oli sanonut nämä sanat, niin katso, Herra ojensi käntensä ja kosketti kiviä yksitellen sormellaan. Ja peite otettiin pois Jaredin veljen silmiltä, ja hän näki Herran sormen; ja se oli ihmisen sormen kaltainen, ikään kuin lihaa ja verta; ja Jaredin veli lankesi Herran eteen, sillä pelko valtasi hänet.
7. Ja Herra näki, että Jaredin veli oli langennut maahan, ja Herra sanoi hänelle: Nouse, miksi olet langennut maahan.
8. Ja hän sanoi Herralle: Minä näin Herran sormen, ja minä pelkäsin hänen lyövän minua, sillä minä en tietänyt, että Herra oli lihaa ja verta.
9. Ja Herra sanoi hänelle: Uskosi tähden sinä olet nähnyt, että minä olen pukeutuva lihaan ja vereen; eikä milloinkaan ole ihminen niin vahvasti uskoen tullut minun eteeni kuin sinä olet tullut, sillä ellei niin olisi laita, sinä et olisi voinut nähdä minun sormeani. Näitkö sinä enemmän kuin tämän?
10. Ja hän vastasi: En, Herra, näytät itsesi minulle.
11. Ja Herra sanoi hänelle: Uskotko ne sanat, jotka olen puhuva?
12. Ja hän vastasi: Uskon, Herra, minä tiedän, että sinä sanot totuuden, sillä sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella.
13. Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, niin katso, Herra näyttäytyi hänelle ja sanoi: Koska sinä tiedät tämän, sinä olet lunastettu lankeemuksesta; sen tähden sinut on saatettu takaisin minun kasvojeni eteen; sen tähden minä ilmaisen itseni sinulle.
14. Katso, minä olen se, joka olen ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti lunastukseni kansani. Katso, minä olen Jeesus Kristus. Minä olen Isä ja Poika. Minussa koko ihmiskunta on saava valkeuden, iankaikkisen valkeuden, nimittäin ne, jotka minun nimeni uskovat; ja heistä on tuleva minun poikiani ja tyttäriäni.
15. Enkä koskaan minä ole näyttäytynyt kenellekään ihmiselle, jonka olen luonut, sillä koskaan ei yksikään ihminen ole uskonut minuun kuten sinä. Näetkö, että teidät on luotu minun oman kuvani mukaan? Kaikki ihmiset luotiin alussa minun kuvani mukaan.
16. Katso, tämä ruumis, jonka sinä nyt näet, on minun henkeni ruumis, ja ihmisen minä olen luonut henkeni ruumiin mukaan; ja sellaisena kuin minä sinulle ilmestyn hengessä, sellaisena minä kansalleni olen ilmestyvä lihassa.
17. Ja kuten minä, Moroni, sanoin, etten voisi laatia täydellistä kertomusta siitä, mitä on kirjoitettu, riittää, kun sanon, että Jeesus näyttäytyi tälle miehelle hengessä, samaan tapaan ja näöltään sen ruumiin kaltaisena, joka hänellä oli, kun hän näyttäytyi nefiläisille.
18. Ja hän opetti häntä samoin kuin hän opetti nefiläisiä; ja tämän kaiken hän teki, jotta tämä mies tietäisi, että hän oli Jumala, niiden monien suurten tekojen perusteella, joita Herra oli hänelle tehnyt.
19. Ja sen tuntemisen tähden, joka tällä miehellä oli, häntä ei mikään voinut estää näkemästä peitteen tuolle puolen; ja hän näki Jeesuksen sormen, jonka nähdessään hän

- peljäten lankesi maahan, sillä hän tiesi, että se oli Herran sormi, eikä hänellä ollut enää uskoa, sillä hän tiesi, ollenkaan epäilemättä.
20. Koska hänellä siis näin oli täydellinen Jumalan tunteminen, häntä ei mikään voinut pitää peitteen tällä puolen; sen tähden hän näki Jeesuksen; ja Jeesus opetti häntä.
 21. Ja tapahtui, että Herra sanoi Jaredin veljelle: Katso, älä anna maailman tietää sitä, mitä olet nähnyt ja kuullut, ennen kuin tulee aika, jolloin minä lihassa Kirkastan nimeni; sen tähden säilytä, mitä olet nähnyt ja kuullut, ilmaisematta sitä yhdellekään ihmiselle.
 22. Ja katso, kun sinä tulet minun tyköni, sinä saat kirjoittaa ja sinetöidä näkemäsi ja kuulemasi, niin ettei kukaan taida sitä kääntää, sillä sinä joudut kirjoittamaan sen sellaisella kielellä, ettei sitä voida lukea.
 23. Ja katso, nämä kaksi kiveä minä annan sinulle, ja sinun tulee nekin sinetöidä yhdessä sen kanssa, mitä kirjoitat.
 24. Sillä katso, sen kielen, jolla sinä kirjoitat, minä olen sekoittanut; sen tähden minä soveliaaksi katsomanani aikana annan näiden kivien kirkastaa ihmisten silmille sen, mitä sinä kirjoitat.
 25. Ja sanottuaan nämä sanat Herra näytti Jaredin veljelle kaikki aikaisemmat maan asukkaat sekä kaikki tulevat, eikä hän salannut heitä hänen silmiltään, maailman ääriäkään olevia.
 26. Sillä hän oli sanonut hänelle aikaisempina kertoina, että jos hän uskoisi häneen, että hän voisi näyttää hänelle kaikki, niin se näytettäisiin hänelle; sen tähden Herra ei voinut mitään salata häneltä, sillä hän tiesi, että Herra voisi ilmaista hänelle kaikki.
 27. Ja Herra sanoi hänelle: Kirjoita nämä asiat ja sulje ne sinetillä; ja minä olen ilmaiseva ne soveliaaksi katsomanani aikana ihmislapsille.
 28. Ja tapahtui, että Herra käski hänen sulkea sinetillä ne kaksi kiveä, jotka hän oli saanut, näyttämättä niitä, ennen kuin Herra ne ilmaisisi ihmislapsille.

4 LUKU

Jaredin veli saa käskyn kirjoittaa. Moronin vakava kehoitus. Kirottu on se, joka taistelee Herran sanaa vastaan. Kaikki, mikä saa ihmiset tekemään hyvää, on Jumalasta.

1. Ja Herra käski Jaredin veljen mennä alas vuorelta Herran kasvojen edestä ja kirjoittaa, mitä hän oli nähnyt, mutta sitä ei ollut lupa saattaa ihmislasten tietoon, ennen kuin hänet oli ylennetty ristille; ja tämän tähden kuningas Moosia säilytti niitä, etteivät ne olisi tulleet maailman tietoon ennen kuin Kristus oli ilmaissut itsensä kansallensa.
2. Ja sen jälkeen kun Kristus totisesti oli ilmaissut itsensä kansallensa, hän käski, että ne oli annettava julki.
3. Mutta sen jälkeen he kaikki ovat sortuneet epäuskoon, eikä ole muita kuin laamanilaisia, ja he ovat hyljänneet Kristuksen evankeliumin; sen tähden minä olen saanut käskyn kätkeä ne jälleen maahan.
4. Katso, minä olen kirjoittanut näille levyille kaiken sen, mitä Jaredin veli näki eikä koskaan ole ilmoitettu suurempia asioita kuin ne, mitkä Jaredin veljelle ilmoitettiin.
5. Sen tähden Herra on käskennyt minun kirjoittaa ne; ja minä olen ne kirjoittanut. Ja hän käski minun sulkea ne sinetillä; ja hän on käskennyt minun sulkea sinetillä myös niiden käännöksen; sen tähden minä olen sulkenut sinetillä kääntäjät, Herran käskyn mukaan.
6. Sillä Herra sanoi minulle: Niiden ei pidä joutua pakanoiden tietoon, ennen kuin sinä päivänä, jolloin he tekevät parannuksen synneistänsä ja tulevat puhtaksi Herran edessä.
7. Ja sinä päivänä, kun he uskovat minuun, sanoo Herra, samoin kuin Jaredin veli uskoi, jotta heidät pyhitettäisiin minussa, minä ilmoitan heille sen, mitä Jaredin veli näki, paljastaen heille kaikki ilmoituksen!, sanoo Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaiden ja maan ja kaiken niissä olevan Isä.
8. Ja kirottu olkoon se, joka taistelee Herran sanaa vastaan; ja kirottu olkoon se, joka kieltää nämä asiat, sillä hänelle minä en ole mitään suurempia näyttävä, sanoo Jeesus Kristus; sillä minä olen se, joka puhuu.
9. Ja minun käskystäni taivaat aukenevat ja sulkeutuvat, ja minun sanastani on maa järeisevä, ja minun käskystäni sen asukkaat häviävät kuin tulen polttamina.
10. Ja joka ei usko minun sanojani, ei usko minun opetuslapsiani; ja jos niin on, etten minä puhu, niin tuomitkaa, sillä te tulette viimeisenä päivänä tietämään, että minä olen se, joka puhuu.
11. Mutta sen osaksi, joka uskoo, mitä minä olen puhunut, minä annan Henkeni ilmoitusten tulla, ja hän on tietävä ja siitä todistava. Sillä minun Henkeni kautta hän on tietävä, että nämä asiat ovat todet, sillä ne saavat ihmiset tekemään hyvää.
12. Ja mikä tahansa saa ihmiset tekemään hyvää, on minusta, sillä hyvä ei tule kenestäkään muusta kuin minusta. Minä olen se, joka johdattaa ihmisiä kaikkeen hyvään: joka ei usko minun sanojani, ei usko minuun - että minä olen; ja joka ei usko minuun, ei usko Isään, joka minut on lähettänyt. Sillä katso, minä olen Isä, minä olen maailman valkeus ja elämä ja totuus.
13. Tulkaa minun tyköni, oi te pakanat, niin minä ilmaisen teille suurempia, tiedon, joka on salassa epäuskon tähden.
14. Tule minun tyköni, oi sinä Israelin huone, niin sinulle ilmoitetaan, kuinka suuria Isällä on ollut sinua varten talletettuna maailman perustamisesta asti, mutta epäuskon tähden ne eivät ole tulleet sinun osaksesi.
15. Katso, kun te repäisette sen epäuskon peitteen, joka pakottaa teidät jäämään kauhistavaan jumalattomuutenne tilaan ja sydämenne kovuuteen ja mielenne paatumukseen, silloin ne suuret ja ihmeelliset asiat, jotka ovat olleet salassa teiltä maailman perustamisesta asti - kun te huudatte Isän puoleen minun nimessäni, särjetyin sydämin ja murtunein mielin, silloin te saatte tietää, että Isä on muistanut lupauksen, jonka hän on antanut teidän isillenne, oi Israelin huone.

16. Ja silloin minun ilmestykseni, jotka minä olen käskenyt palvelijani Johanneksen kirjoittaa, levitetään kaikkien kansojen silmiin eteen. Muistakaa, että kun nämä näette, te tiedätte, että on lähellä aika, jolloin ne totisesti ilmoitetaan.
17. Kun siis saatte tämän aikakirjan, te voitte tietää, että Isän työ on alkanut kaikkialla maan päällä.
18. Tehkää siis parannus, te kaikki maan ääret, ja tulkaa minun tyköni ja uskokaa minun evankeliumiini ja antakaa kastaa itsenne minun nimeeni, sillä joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen; ja tunnusteot seuraavat niitä, jotka uskovat minun nimeeni.
19. Ja autuas on se, joka havaitaan uskolliseksi minun nimelleni, viimeisenä päivänä, sillä hänet korotetaan asumaan valtakunnassa, joka on ollut häntä varten valmistettuna maailman perustamisesta asti. Ja katso, minä olen sen sanonut. Amen.

5 LUKU

Moronin sanat hänen kirjoitustensa tulevalle kääntäjälle.

1. Ja nyt minä, Moroni, olen kirjoittanut sanat, jotka minun on käsketty kirjoittaa, muistini mukaan; ja minä olen kertonut sinulle siitä, minkä minä olen sinetillä sulkenut; älä sen tähden koske siihen, sitä kääntääksesi, sillä se on sinulta kielletty, ellei Jumala myöhemmin viisaudessaan toisin määrää.
2. Ja katso, olkoon sinun sallittu näyttää levyt niille, jotka auttavat näiden kirjoitusten julki saattamisessa;
3. ja kolmelle ne Jumalan voimasta näytetään; siten he varmuudella saavat tietää, että nämä asiat ovat todet.
4. Ja kolmen todistajan suulla nämä asiat vahvistetaan; ja kolmen todistus, ja nämä kirjoitukset, joista käy ilmi Jumalan voima ja myös hänen sanansa, josta Isä ja Poika ja Pyhä Henki todistavat - kaikki tämä on oleva todistuksena maailmaa vastaan viimeisenä päivänä.
5. Ja jos niin on, että ihmiset tekevät parannuksen ja tulevat Jeesuksen nimessä Isän tykö, heidät otetaan vastaan Jumalan valtakuntaan.
6. Arvostele nyt itse, onko minulta puuttunut valtuus näiden asioiden puhumiseen, sillä sinä tulet tietämään, että minulla on valtuus, kun sinä näet minut ja me viimeisenä päivänä seisomme Jumalan edessä. Amen.

6 LUKU

Kertomus Jaredilaisista jatkuu. Heidän laivansa valaistaan ihmeen kautta. Meren syvyyksien halki luvattuun maahan. Kansa haluaa kuninkaan. Sen johtajat aavistavat pahaa, mutta myöntyvät kansan tahtoon. Jaredin ja hänen veljensä kuolema.

1. Ja nyt minä, Moroni, jatkan kertomusta Jaredista ja hänen veljestänsä.
2. Sillä tapahtui sen jälkeen, kun Herra oli valmistanut kivet, jotka Jaredin veli oli vienyt vuorelle, että Jaredin veli tuli alas vuorelta, ja hän pani kivet laivoihin, jotka oli valmistettu, yhden niiden kumpaankin päähän; ja katso, ne antoivat laivoille valon.
3. Ja niin Herra antoi kivien loistaa pimeydessä, jotta ne olisivat antaneet valoa miehille, naisille ja lapsille, niin ettei heidän tarvinnut kulkea meren poikki pimeydessä.
4. Ja tapahtui, että kun he olivat varustaneet kaikenlaista ruokaa, jonka turvin tulla toimeen vesillä sekä ruokaa lammaskatrailleensa ja karjalaumoilleensa ja kaikenlaisille eläimille ja linnuille, mitä heidän oli määrä viedä mukanansa - ja tapahtui, että kun he olivat tehneet kaiken tämän, he nousivat laivoihinsa ja aluksiinsa ja lähtivät merelle, uskoen itsensä Herran, Jumalansa, haltuun.
5. Ja tapahtui, että Herra Jumala antoi raivoisan tuulen puhaltaa vetten päällä, luvattua maata kohti, ja niin he ajalehtivät meren aalloilla tuulen vieminä.
6. Ja tapahtui että he monta kertaa hautautuivat meren syvyyksiin niiden vuorenkorkuisen aaltojen tähden, jotka syöksyivät heidän ylitsensä, sekä niiden suurten ja hirvittävien myrskyjen tähden, jotka tuulen rajuus aiheutti.
7. Ja tapahtui, että kun he hautautuivat syvyyteen, ei vesi tainnut heitä vahingoittaa, sillä heidän laivansa olivat tiiviit kuin astiat, ja ne olivat myös tiiviit kuin Nooan arkki; kun siis veden paljoudet ympäröivät heidät joka puolelta, he huusivat Herran puoleen, ja hän nosti heidät jälleen veden pinnalle.
8. Ja tapahtui että tuuli ei hetkeksikään laannut puhaltamasta luvattua maata kohti, niin kauan kuin he olivat vesillä; ja niin tuuli ajoi heitä edellensä.
9. Ja he veisasivat ylistystä Herralle, Jaredin veli Herralle ylistystä veisasi, ja hän kiitti ja ylisti Herraa koko päiväkauden; ja kun yö tuli, eivät he lakanneet Herraa ylistämästä.
10. Ja siten he ajautuivat eteenpäin, eikä mikään meren hirviö tainnut heitä murskata eikä valas heitä vahingoittaa; ja heillä oli alati valoa, olivatpa he veden päällä taikka veden alla.
11. Ja niin he ajautuivat eteenpäin kolmesataa neljäkymmentä neljä päivää vetten päällä.
12. Ja he ajautuivat luvattun maan rantaan. Ja kun he olivat laskeneet jalkansa luvattun maan rannalle, he kumartuivat maahan ja nöyrytyivät Herran eteen, vuodattaen ilon kyyneleitä Herran edessä sen suuren laupeuden tähden, jolla hän oli heitä auttanut.
13. Ja tapahtui, että he menivät sisemmäs maahan ja alkoivat viljellä maata.
14. Ja Jaredilla oli neljä poikaa ja heidän nimensä olivat Jaakom ja Gilga ja Maaha ja Oriha.
15. Ja myös Jaredin veljelle syntyi poikia ja tyttäriä.
16. Ja Jaredin ja hänen veljensä ystävien yhteinen lukumäärä oli noin kaksikymmentä kaksi henkeä; ja heillekin syntyi poikia ja tyttäriä, ennen kuin he tulivat luvattuun maahan; ja sen tähden heitä alkoi olla paljon.
17. Ja heidät opetettiin vaeltamaan nöyrinä Herran edessä; ja he saivat myös opetusta korkeudesta.

18. Ja tapahtui, että he alkoivat levitä maahan, lisääntyä ja viljellä maata; ja he voimistui-
vat maassansa.
19. Ja Jaredin veli alkoi tulla vanhaksi ja ymmärsi, että hänen pian täytyi mennä alas hau-
taan; sen tähden hän sanoi Jaredille: Kootkaamme kansamme yhteen, laskeaksemme
sen, niin että me tietäisimme mitä se meiltä haluaa, ennen kuin me menemme alas
hautoihimme.
20. Ja kansa siis koottiin yhteen. Ja Jaredin veljen poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksi-
kymmentä kaksi henkeä; ja Jaredin poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksitoista, ja
hänellä oli neljä poikaa.
21. Ja tapahtui, että he lukivat kansansa; ja kun olivat sen lukeneet, he tiedustelivat siltä,
mitä se halusi heidän tekevän, ennen kuin he menivät alas hautoihinsa.
22. Ja tapahtui, että kansa halusi heidän voitelevan yhden pojistansa sen kuninkaaksi.
23. Mutta katso, tämä saattoi heidän mielensä murheelliseksi. Ja Jaredin veli sanoi kansalle:
Totisesti tämä johtaa orjuuteen.
24. Mutta Jared sanoi veljellensä: Anna heidän saada kuningas. Ja sen tähden hän sanoi
kansalle: Valitkaa poikiemme joukosta kuningas, kenet tahdotte.
25. Ja tapahtui, että he valitsivat Jaredin veljen esikoisen; ja hänen nimensä oli Pagag.
Mutta tapahtui, että hän kieltäytyi eikä tahtonut ruveta heidän kuninkaaksensa. Ja kan-
sa tahtoi, että hänen isänsä pakottaisi hänet, mutta hänen isänsä ei tahtonut; ja hän
kielsi heitä pakottamasta ketään rupeamaan heidän kuninkaaksensa.
26. Ja tapahtui, että he valitsivat kaikki Pagagin veljet, mutta he eivät tahtoneet.
27. Ja tapahtui, etteivät Jaredinkaan pojat tahtoneet, ei kukaan heistä, yhtä lukuun otta-
matta; ja Oriha voideltiin kansan kuninkaaksi.
28. Ja hän alkoi hallita, ja kansa alkoi menestyä; ja se rikastui suuresti.
29. Ja tapahtui, että Jared kuoli, ja samoin hänen veljensä.
30. Ja tapahtui, että Oriha vaelsi nöyrästi Herran edessä ja muisti, kuinka suuria Herra oh-
tehnnyt hänen isällensä, ja opetti myös kansallensa, kuinka suuria Herra oli tehnyt sen
isien hyväksi.

7 LUKU

Orihan vanhurskasta hallituskautta seuraa kapina, vallananastus ja taistelu. Suulen ja Koohorin vallasta kilpailevat valtakunnat. Jumalattomuutta ja epäjumalainpalvelusta. Profeettoja ilmaantuu, ja kansa tekee parannuksen.

1. Ja tapahtui, että Oriha jakoi vanhurskaasti oikeutta maassa kaiket elinpäivänsä, joita
päiviä oli sängen paljon.
2. Ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; kolmekymmentä yksi hänelle syntyi, ja niistä oli
kaksikymmentä kolme poikia.
3. Ja tapahtui, että hänelle syntyi myös Kib hänen vanhalla iällensä. Ja tapahtui, että Kib
tuli hallitsijaksi hänen sijaansa; ja Kibille syntyi Korihor.
4. Ja kun Korihor oli kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen, hän nousi kapinaan isään-
sä vastaan ja siirtyi Nehorin maahan asumaan; ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, ja
heistä tuli ylen kaunismuotoisia, minkä tähden Korihoria seurasi paljon kansaa.
5. Ja kun hän oli koonnut sotajoukon, hän tuli Mooronin maahan, missä kuningas asui, ja
otti hänet vangiksi, mikä sai toteutumaan Jaredin veljen sanat, että he joutuisivat orjuu-
teen.
6. Ja Mooronin maa, jossa kuningas asui, oli lähellä maata, jota nefiläiset sanoivat Au-
tiomaaksi.
7. Ja tapahtui, että Kib eli vankina ja hänen kansansa Korihorin, hänen poikansa, alaisena,
kunnes hän tuli sängen vanhaksi; kuitenkin Kibille syntyi Suule hänen vanhalla iällensä,
vielä hänen vankeudessa ollessaan.
8. Ja tapahtui, että Suule vihastui veljeensä; ja Suule kasvoi vahvaksi ja tuli ruumiinvoi-
miltansa väkeväksi, ja myös hänen ymmärryksensä oli erinomainen.
9. Ja niin hän meni Efraimin kukkulalle, ja hän sulatti malmia kukkulasta ja teki miekkoja
teräksestä niille, jotka hän oli ottanut mukaansa; ja aseistettuaan heidät miekoin hän
palasi Nehorin kaupunkiin ja aloitti taistelun veljeänsä Korihoria vastaan, ja tällä tavoin
hän sai valtakunnan haltuunsa ja luovutti sen takaisin isällensä Kibille.
10. Ja sen takia, mitä Suule oli tehnyt, hänen isänsä luovutti hänelle kuninkuuden; niin hän
alkoi hallita isänsä sijasta.
11. Ja tapahtui, että hän jakoi vanhurskaasti oikeutta; ja hän levitti valtakuntansa koko
maan alueelle, sillä hänen kansansa oli kasvanut lukumäärältään perin suureksi.
12. Ja tapahtui, että myös Suulelle syntyi paljon poikia ja tyttäriä.
13. Ja Korihor katui niitä monia pahoja tekoja, joita hän oli tehnyt; sen tähden Suule antoi
hänelle valtaa valtakunnassansa.
14. Ja tapahtui, että Korihorilla oli paljon poikia ja tyttäriä. Ja Korihorin pojista oli yksi ni-
neltänsä Nooa.
15. Ja tapahtui, että Nooa nousi kapinaan Suulea, kuningasta vastaan, sekä isäänsä Korihor-
ia vastaan, saaden mukaansa veljensä Koohorin ja kaikkikin veljensä sekä paljon kan-
saa.
16. Ja hän ryhtyi taisteluun kuningas Suulea vastaan ja sai siinä haltuunsa heidän ensim-
mäisen perintömaansa; ja hänestä tuli maan tämän osan kuningas.
17. Ja tapahtui, että hän ryhtyi jälleen taisteluun kuningas Suulea vastaan, ja hän otti kiinni
kuningas Suulen ja vei hänet vangiksi Mooroniin.
18. Ja tapahtui, hänen juuri aikoessaan ottaa hänet hengiltä, että Suulen pojat hiipivät yöllä
Nooan taloon ja löivät hänet kuoliaaksi, mursivat vankilan oven ja vapauttivat isänsä,
vieden hänet hänen valtaistuimellensa hänen omaan valtakuntaansa.
19. Niin Nooan poika vahvisti isänsä valtakuntaa tämän sijasta, mutta he eivät saaneet
kuningas Suulea toistamiseen alistetuksi valtaansa, ja kuningas Suulen hallitsema kansa
menestyi sängen hyvin ja kasvoi suureksi.

20. Ja maa jaettiin; ja oli kaksi valtakuntaa, Suulen valtakunta ja Koohorin, Nooan pojan valtakunta.
21. Ja Koohor, Nooan poika, käski kansansa ryhtyä Suulea vastaan taisteluun, jossa Suule sai siitä voiton ja tappoi Koohorin.
22. Mutta Koohorilla oli poika, jonka nimi oli Nimrod; ja Nimrod luovutti Koohorin valtakunnan Suulelle, ja hän saavutti suosion Suulen silmissä; sen tähden Suule myönsi hänelle suuria etuja, ja hän toimi Suulen valtakunnassa hänen tahtonsa mukaan.
23. Ja Suulen hallituksen aikana tuli myös profeettoja kansan keskuuteen, ja he olivat Herran lähettämiä, ja he profetoivat, että kansan jumalattomuus ja epäjumalanpalvelus oli saattamassa kirouksen maalle ja että sen asukkaat tuhottaisiin, elleivät he tekisi parannusta.
24. Ja tapahtui, että kansa herjasi profeettoja ja piti heitä pilkkanansa. Ja tapahtui, että kuningas Suule rankaisi kaikkia niitä, jotka herjasivat profeettoja.
25. Ja hän sääti noudatettavaksi kaikkialla maassa lain, jossa profeetoille annettiin oikeus kulkea missä tahansa he tahtoivat; ja tällä tavoin kansa saatiin tekemään parannus.
26. Ja koska kansa teki parannuksen pahoista teoistansa ja epäjumalanpalveluksestansa, Herra säästi sen, ja se alkoi jälleen menestyä maassa. Ja tapahtui, että Suulelle syntyi poikia ja tyttäriä hänen vanhalla iällensä.
27. Eikä Suulen elinpäivinä enää ollut sotia; ja hän muisti ne suuret teot, jotka Herra oli tehnyt hänen isänsä hyväksi saattaessaan heidät suuren syvyyden poikki luvattuun maahan; niin hän jakoi vanhurskaasti oikeutta kaikkina elinpäivinänsä.

8 LUKU

Oomer, hyvä kuningas. Hänen poikansa Jared tekee salaliiton Akiisin kanssa saadaksensa kuninkuuden. Taisteluja ja verenvuodatusta. Salajuonia ja murhahankkeita. Meidän aikamme pakanakansoja varoitetaan sellaisista.

1. Ja tapahtui, että hänelle syntyi Oomer, ja Oomer hallitsi hänen sijastaan. Ja Oomerille syntyi Jared, ja Jaredille syntyi poikia ja tyttäriä.
2. Ja Jared nousi kapinaan isäänsä vastaan ja tuli ja asui Heetin maassa. Ja tapahtui, että hän viekoitteli paljon kansaa viekkaiden sanojensa avulla, kunnes oli saanut puolet valtakunnasta puolelleen.
3. Ja kun hän oli saanut puolet valtakunnasta puolelleen, hän ryhtyi taistelemaan isäänsä vastaan, ja hän vei isänsä vankeuteen ja pakotti hänet orjuudessa palvelemaan;
4. ja nyt, kuninkuutensa aikana, Oomer oli puolet elinpäivistänsä vankeudessa. Ja tapahtui, että hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, joiden joukossa olivat Esrom ja Koriantumr;
5. ja he olivat ylen vihastuksissaan veljensä Jaredin tekojen tähden, niin että he kokosivat sotajoukon ja ryhtyivät taistelemaan Jaredia vastaan. Ja tapahtui, että he ryhtyivät taistelemaan häntä vastaan yöllä.
6. Ja tapahtui, että he hänen sotajoukkonsa lyötyänsä aikoivat tappaa hänetkin, mutta hän rukoili heitä, etteivät he tappaisi häntä, ja lupasi luovuttaa valtakunnan isällensä. Ja tapahtui, että he antoivat hänen pitää henkensä.
7. Mutta Jared tuli nyt perin murheelliseksi kuninkuuden menettämisen johdosta, sillä hänen sydämensä oli kiintynyt kuninkuuteen ja maailman kunniaan.
8. Niin Jaredin tytär, joka oli sangen viisas ja huomasi isänsä murheen, päätti laatia suunnitelman, jonka avulla hän saisi hankituksi kuninkuuden takaisin isällensä.
9. Ja Jaredin tytär oli perin kaunis. Ja tapahtui, että hän puhui isänsä kanssa ja sanoi hänelle: Minkä tähden isälläni on niin paljon surua? Eikö hän ole lukenut aikakirjaa, jonka meidän isämme toivat suuren syvyyden poikki? Katso, eikö siinä ole kertomusta entisinä aikoina eläneistä, että he salaisten suunnitelmiansa avulla saivat valtakuntia ja suurta kunniaa?
10. Lähettäköön siis isäni hakemaan Akiisin, Kimnorin pojan, ja katso, minä olen kaunis, ja minä tanssin hänelle ja minä miellytän häntä, niin että hän haluaa minut vaimoksensa; jos hän siis haluaa sinulta, että sinä antaisit minut hänelle vaimoksi, niin sano: Minä annan hänet, jos sinä tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.
11. Ja Oomer oli Akiisin ystävä; kun siis Jared lähetti hakemaan Akiisin, Jaredin tytär tanssi hänelle ja miellytti häntä, niin että Akiis himoitsi häntä vaimoksensa. Ja tapahtui, että hän sanoi Jaredille: Anna hänet minulle vaimoksi.
12. Ja Jared sanoi hänelle: Minä annan hänet sinulle, jos sinä tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.
13. Ja tapahtui, että Akiis keräsi Jaredin talon luokse kaikki sukulaisensa ja sanoi heille: Vannotteko minulle, että pysytte minulle uskollisina siinä, mitä teiltä pyydän?
14. Ja tapahtui, että he kaikki vannoinvat hänelle taivaan Jumalan kautta sekä taivaiden ja maan ja päänsä kautta, että kuka ikinä kieltäytyisi antamasta apua, jota Akiis halusi, menettäisi päänsä, ja kuka ikinä kavaltaisi, mitä Akiis kertoi heille, menettäisi henkensä.
15. Ja tapahtui, että he sopivat näin Akiisin kanssa. Ja Akiis vannotti heillä valat, jotka oli saatu entisinä aikoina eläneiltä, jotka myös olivat etsineet valtaa, ja jotka valat olivat periytyneet aina Kainilta saakka, joka oli murhaaja alusta asti.
16. Ja perkeleen voimalla he pystyivät vannottamaan nämä valat ihmisillä ja pitämään heitä pimeydessä, auttamaan valtaa tavoittelevia saamaan valtaa ja murhaamaan, rosvoamaan ja valehtelemaan ja tekemään kaikenlaista pahuutta ja haureutta.
17. Ja Jaredin oma tytär hänen sydämeensä pani ajatuksen näiden vanhojen keinojen esiin etsimisestä, ja Jared pani sen Akiisin sydämeen; ja niin Akiis antoi sen edelleen sukulaisillensa ja ystävillensä, houkutellessa heitä kauniilla lupauksilla tekemään, mitä ikinä hän halusi.
18. Ja tapahtui, että he muodostivat salaisen liiton, aivan kuten entisinä aikoina eläneet; ja se liitto on kaikista kauhistuttavin ja jumalattomin Jumalan silmissä;
19. sillä Jumala ei vaikuta salaliitoissa eikä hän tahdo verta vuodatettavan, vaan on joka asiassa sen kieltänyt hamasta ensimmäisestä ihmisestä asti.

20. Enkä minä, Moroni, nyt kirjoita, millaiset heidän valansa ja liittonsa olivat, sillä minä olen saanut tietää, että niitä on kaiken kansan keskuudessa, ja niitä on laamanilaisten keskuudessa.
21. Ja ne ovat aiheuttaneet tämän nyt puheenani olevan kansan tuhon ja myös Nefin kansan tuhon.
22. Ja mikä tahansa kansakunta pitää yllä tällaisia salaisia liittoja saadakseen valtaa ja hyötyä, kunnes ne ovat levinneet koko kansakuntaan, katso, se on tuhoutuva; sillä Herra ei salli pyhiensä veren, jonka he vuodattavat, aina huutavan hänelle maasta kosta heille, hänen kuitenkään kostamatta.
23. Sen tähden, te pakanakansat, Jumala viisautessaan on antanut ilmoittaa nämä asiat teille, jotta te tekisitte parannuksen synneistänne ettekä sallisi näiden murhamiesten liittojen saada ylivaltaa keskuudessanne, liittojen, joita muodostetaan vallan ja hyödyn tavoittelemiseksi - ja työn, kuoleman työn, kohdata teitä, iankaikkisen Jumalan oikeudenmukaisuuden miekan iskeä teihin teidän häviökseenne ja tuhokseenne, jos te näitä asioita sallitte.
24. Sen tähden Herra käskää teidän, kun te näette tällaista ilmaantuvan keskuuteenne, herätä havaitsemaan kauhistavan tilanne sen salaisen liiton tähden, joka on teidän keskuudessanne; ja voi sitä niiden veren tähden, jotka on surmattu, sillä he huutavat to-musta kosta sille sekä niille, jotka ovat sen muodostaneet.
25. Sillä tapahtuu, että joka sen herättää henkiin, koettaa tuhota kaikkien maiden, kansojen ja valtakuntien vapauden; ja se saa aikaan kaikkien ihmisten häviön, sillä sen perustaja on perkele, joka on kaikkien valheiden isä; sama valehtelija, joka petti meidän ensimmäiset vanhempamme, sama valehtelija, joka on saanut ihmisen tekemään murhia alusta asti; joka on paaduttanut ihmisten sydämet, niin että he ovat murhanneet profeetat ja kivittäneet heitä ja ajaneet heidät keskuudestansa hamasta alusta asti.
26. Sen tähden minä, Moroni, olen saanut käskyn kirjoittaa nämä asiat, jotta paha saataisiin kitketyksi pois ja että tulisi aika, jolloin saatanalla ei enää olisi valtaa ihmislasten sydämiin, vaan heidät saataisiin tekemään alati hyvää, että he tulisivat kaiken vanhurskauten lähteelle ja pelastuisivat.

9 LUKU

Oomer menettää ja saa takaisin kuninkuutensa. Eemerin menestyksellinen hallituskausi. Kurelomit ja kumomit, sen ajan eläimiä. Eri kuninkaita. Nälänhätä ja myrkyllisiä käärmeitä.

1. Ja nyt minä, Moroni, jatkan aikakirjaani. Katso, tapahtui siis, että Akiis ja hänen ystävänsä salaisten liittojensa avulla tekivät lopun Oomerin kuninkuudesta.
2. Kuitenkin Herra oli Oomerille armollinen ja samoin hänen pojillensa ja tyttärillensä, jotka eivät yrittäneet häntä tuhota.
3. Ja Herra varoitti Oomeria unessa, kehoittaen häntä lähtemään maasta; niin Oomer lähti maasta perheineensä ja, matkasi monta päivää ja kulki Siimin kukkulan ohi ja siitä edelleen ja kulki sen paikan kautta, missä nefiläiset tuhottiin, ja siitä itään päin, ja saapui paikalle, jota sanottiin Ablomiksi, meren rannalle, ja sinne hän pystytti telttansa, ja samoin hänen poikansa ja tyttärensä ja koko hänen huonekuntansa, ottamatta lukuun Jaredia ja hänen perhettänsä.
4. Ja tapahtui, että Jared voideltiin vääryyden kädellä kansan kuninkaaksi; ja hän antoi Akiisille tyttärensä vaimoksi.
5. Ja tapahtui, että Akiis tavoitteli appensa henkeä; ja hän kääntyi niiden puoleen, joita hän oli vannottanut muinoin eläneiden valalla, ja he hankkivat hänen appensa pään, hänen parhaillaan istuessaan valtaistuimellaan kansaansa vastaanottamassa.
6. Sillä niin laajalle tämä jumalaton ja salainen seura oli päässyt leviämään, että se oli turmellut kaikkien ihmisten sydämet; ja niin Jared murhattiin valtaistuimellensa, ja Akiis hallitsi hänen asemestaan.
7. Ja tapahtui, että Akiis alkoi tuntea epäluuloa poikaansa kohtaan; niin hän telkesi hänet vankilaan ja piti häntä vähällä ruoalla tai kokonaan ruoatta, kunnes hän heitti henkensä.
8. Mutta henkensä menettäneen veli (ja hänen nimensä oli Nimra) vihastui isäänsä sen takia, mitä hänen isänsä oli tehnyt hänen veljellensä.
9. Ja tapahtui, että Nimra keräsi pienen joukon miehiä ja pakeni maasta, siirtyi Oomerin puolelle ja jäi sinne asumaan.
10. Ja tapahtui, että Akiisille syntyi muita poikia, ja he voittivat kansan sydämet, vaikka he olivat vannoneet hänelle tekevänsä kaikenlaista pahuutta sen mukaan kuin hän halusi.
11. Mutta Akiisin kansa halusi hyötyä, samoin kuin Akiis halusi valtaa; sen tähden Akiisin pojat antoivat sille rahaa, ja sillä tavalla he voittivat suurimman osan kansaa puolelleen.
12. Ja Akiisin poikien ja Akiisin välille syttyi sota, jota kesti monen vuoden ajan, kunnes melkein koko valtakunnan kansa oli tuhoutunut, aivan kaikki, paitsi kolmekymmentä henkeä sekä niitä, jotka pakenivat Oomerin huonekunnan mukana.
13. Ja niin Oomer sai takaisin perintömaansa.
14. Ja tapahtui, että Oomer alkoi tulla vanhaksi; kuitenkin hänelle syntyi hänen vanhalla iällänsä Eemer; ja hän voiteli Eemerin kuninkaaksi sijaansa.
15. Ja voideltuaan Eemerin kuninkaaksi hän näki rauhan vallitsevan maassa kahden vuoden ajan, ja hän kuoli, nähtyänsä sangen monta päivää, jotka olivat täynnä murhetta. Ja tapahtui, että Eemer hallitsi hänen sijastaan ja seurasi isänsä jälkiä.
16. Ja Herra alkoi jälleen ottaa pois kirousta maan yltä, ja Eemerin huone menestyi suuresti Eemerin hallituskautena; ja kuudessakymmenessä kahdessa vuodessa he olivat tulleet perin väkeviksi, rikastuen sangen suuresti.
17. Heillä oli kaikenkaltaisia hedelmä- ja viljalajeja, silkki- ja pellavalaatuja, kultaa, hopeaa ja kalleuksia:
18. ja myös kaikenlaista karjaa, härkiä, lemmiä, lampaita, sikoja ja vuohia, sekä monenlaisia muita eläimiä, joita voitiin käyttää ihmisten ravinnoksi.
19. Ja heillä oli myös hevosia ja aaseja, ja oli norsuja, kurelomeja ja kumomeja, joista kaikista sekä eritoten norsuista, kurelomeista ja kumomeista oli ihmisille hyötyä.

20. Ja niin Herra vuodatti siunauksensa tämän maan ylitse, joka oli oivallisempi kaikkia muita maita; ja hän määräsi, että kutka ikinä maata pitäisivät hallussansa, heidän tulisi pitää sitä Herralle, taikka heidät tuhottaisiin, kun he olivat kypsyneet synnissä, sillä sellaisten ylitse, sanoo Herra, minä vuodatan täyteen mittaansa kasvaneen vihani.
21. Ja Eemer jakoi oikeutta vanhurskaasti kaikkina elinpäivinänsä, ja hänelle syntyi paljon poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi Koriantum, ja hän voiteli Koriantumin hallitsemaan sijaansa.
22. Ja voideltuaan Koriantumin sijaansa hallitsemaan hän eli neljä vuotta, ja hän näki rauhan vallitsevan maassa; ja hän näki itse Vanhurskauden Pojan ja iloitsi ja riemuitsi hänen päivästänsä; ja hän kuoli rauhassa.
23. Ja tapahtui, että Koriantum vaelsi isänsä jälkiä ja rakensi monta mahtavaa kaupunkia ja opetti kansallensa sitä, mikä hyvää on, kaikkina elinpäivinänsä. Mutta tapahtui, että hänellä ei ollut lapsia, vaikka hän oli jo sangen vanha.
24. Ja tapahtui, että hänen vaimonsa kuoli ollessaan sadan kahden vuoden ikäinen. Ja tapahtui, että Koriantum otti vanhalla iällensä nuoren neitsyen vaimoksi, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja niin hän eli, kunnes oli sadan neljäkymmenen kahden vuoden ikäinen.
25. Ja tapahtui, että hänelle syntyi Kom, ja Kom hallitsi hänen sijastansa; ja hän hallitsi neljäkymmentä yhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi Heet; ja hänelle syntyi myös muita poikia ja tyttäriä.
26. Ja kansa oli jälleen levinnyt kaikkialle maahan, ja maassa alkoi jälleen vallita ylen suuri jumalattomuus, ja Heet alkoi ryhtyä jälleen entisiin salaisiin suunnitelmiin tappaakseen isänsä.
27. Ja tapahtui, että hän syöksi isänsä valtaistuimelta, sillä hän löi hänet omalla miekallansa; ja hän hallitsi hänen sijastansa.
28. Ja jälleen tuli profeettoja maahan huutaen ihmisille parannusta - että heidän täytyi valmistaa Herran tietä, taikka kirous kohtaisi maata; tulisi suuri nälänhätä, joka tuhoaisi heidät, elleivät he tekisi parannusta.
29. Mutta kansa ei uskonut profeettain sanoja, vaan ajoi heidät keskuudestaan, ja muuttamat heistä se heitti maakuoppiin jättäen heidät kuolemaan. Ja tapahtui, että se teki tämän kaiken kuninkaansa Heetin käskyn mukaan.
30. Ja tapahtui, että ankara katovuosi kohtasi maata, ja asukkaat alkoivat perin nopeasti kuolla katovuoden tähden, sillä maa ei saanut sadetta.
31. Ja maahan ilmaantui myrkyllisiä käärmeitäkin, ja ne myrkyttivät paljon ihmisiä. Ja tapahtui, että heidän karjalaumansa alkoivat paeta myrkyllisiä käärmeitä etelänpuoleista maata kohti, jota nefiläiset sanoivat Sarahemlan maaksi.
32. Ja tapahtui, että monet niistä kuolivat matkalla, mutta muutamia pakeni etelänpuoleiseen maahan.
33. Ja tapahtui, että Herra ei antanut käärmeiden pitemmältä ajaa niitä takaa, vaan antoi niiden tukkia tien, niin että ihmiset eivät päässeet edemmäs, ja että jokainen joka yrittäisi eteenpäin, saisi myrkyllisten käärmeiden puremista surmansa.
34. Ja tapahtui, että ihmiset seurasivat eläinten jäljessä ja söivät niiden ruumiita, mitkä menehtyivät matkalla, kunnes olivat syöneet ne kaikki. Ja kun ihmiset nyt näkivät, että heidän täytyi kuolla, he alkoivat katua syntejensä ja huutaa Herraa avuksensa.
35. Ja tapahtui, että kun he olivat kyllin nöyrytyneet Herran edessä, hän lähetti sateen maan päälle; ja kansa alkoi jälleen elpyä, ja pohjoiset maat alkoivat kasvaa hedelmää ja samoin kaikki ympärillä olevat maat. Ja Herra ilmaisi kansalle voimansa pelastamalla sen nälänhädästä.

10 LUKU

Riplakiis, väärintekijä. Morianton, uudistaja. Muita hallitsijoita ja heidän sotansa. Etelänpuoleinen maa on erämaata. Pohjoisenpuoleinen maa on asuttua.

1. Ja tapahtui, että Sees, joka oli Heetin jälkeläinen - sillä Heet oli kuollut nälkään, ja samoin koko hänen huonekuntansa, paitsi Sees, - ja Sees siis alkoi jälleen rakentaa nujerrettua kansaa.
2. Ja tapahtui, että Sees muisti isänsä perikadon, ja hän rakensi vanhurskaan valtakunnan, sillä hän muisti, mitä Herra oli tehnyt tuodessaan Jaredin ja hänen veljensä syvyyden ylitse; ja hän vaelsi Herran teitä, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.
3. Ja hänen vanhin poikansa, jonka nimi oli Sees, nousi kapinaan häntä vastaan, mutta eräs rosvo surmasi Seesin hänen suuren rikkautensa tähden, ja niin rauha jälleen palautui hänen isällensä.
4. Ja tapahtui, että hänen isänsä rakensi maahan monta kaupunkia, ja kansa alkoi jälleen levittäytyä kaikkialle maahan. Ja Sees eli ylen korkeaan ikään, ja hänelle syntyi Riplakiis. Ja hän kuoli, ja Riplakiis hallitsi hänen sijastaan.
5. Ja tapahtui, että Riplakiis ei tehnyt sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, sillä hänellä oli monta vaimoa ja sivuvaimoa, ja hän sälytti sellaista ihmisten hartioille, mikä oli raskasta kantaa; raskaita veroja hän sääti heille, ja veroilla hän rakensi paljon avaria rakennuksia.
6. Ja hän pystytti itsellensä ylen kauniin valtaistuimen; ja hän rakensi paljon vankiloita, ja jokaisen, joka ei alistunut veroihin, hän heitti vankeuteen; ja jokaisen, joka ei pystynyt maksamaan veroja, hän heitti vankeuteen; ja hän pakotti heidät alati tekemään työtä elatukseksensa; ja jokaisen, joka kieltäytyi tekemästä työtä, hän käski surmata.
7. Tällä tavoin hän sai teetetyksi kaikki kalliit työnsä, hienon kultansakin hän määräsi vankilassa puhdistettavaksi; ja kaikenlaisia hienoja töitä hän määräsi vankilassa suoritettaviksi. Ja tapahtui, että hän kiusasi kansaa haureudellansa ja kauhistuksillansa.
8. Ja kun hän oli hallinnut neljäkymmenen kahden vuoden ajan, kansa nousi kapinaan häntä vastaan; ja jälleen alkoi sota riehua maassa, ja niin Riplakiis surmattiin ja hänen jälkeläisensä karkoitettiin maasta.

9. Ja tapahtui monen vuoden kuluttua, että Morianton (joka oli Riplakiisin jälkeläinen) kokosi sotajoukon karkoitetuista ja tuli ja ryhtyi taisteluun kansaa vastaan; ja hän sai monta kaupunkia valtaansa; ja sota yltyi ylen ankaraksi ja kesti monen vuoden ajan, ja hän sai kaiken maan haltuunsa ja asettui kaiken maan kuninkaaksi.
10. Ja asetuttuaan kuninkaaksi hän helpotti kansan kuormaa, saavuttaen sillä suosion kansan silmissä, ja se voiteli hänet kuninkaaksensa.
11. Ja hän teki oikeuden kansalle, mutta ei itsellensä paljon haureutensa tähden; sen tähden hänet hävitettiin Herran kasvojen edestä.
12. Ja tapahtui, että Morianton rakensi paljon kaupunkeja, ja kansa rikastui suuresti hänen hallituskautensa, mitä tulee sekä rakennuksiin että kultaan ja hopeaan, kasvavaan viljaan ja lammaskatrainiin ja karjalaumoihin ja sellaiseen, mitä kansalle oli palautettu.
13. Ja Morianton eli sangen korkeaan ikään, ja sitten hänelle syntyi Kim; ja Kim hallitsi isänsä sijasta; ja hän hallitsi kahdeksan vuotta, ja hänen isänsä kuoli. Ja tapahtui, että Kim ei hallinnut vanhurskaasti, minkä tähden hänellä ei ollut Herran mielisuosiota.
14. Ja hänen veljensä nousi kapinaan häntä vastaan ja riisti häneltä vapauden; ja hän joutui viettämään vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä vankeudessa, ja hänen vanhalla iällensä hänelle syntyi Leevi; ja hän kuoli.
15. Ja tapahtui, että Leevi palveli orjuudessa isänsä kuoleman jälkeen neljäkymmenen kahden vuoden ajan. Ja hän ryhtyi sotaan maan kuningasta vastaan ja sai siten kuninguden itsellensä.
16. Ja saatuaan valtakunnan itsellensä hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä; ja kansa menestyi maassa; ja hän eli sangen korkeaan ikään ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Koorom, jonka hän voiteli kuninkaaksi sijaansa.
17. Ja tapahtui, että Koorom teki sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä, kaikkina elinpäivänsä; ja hänelle syntyi paljon poikia ja tyttäriä; ja kauan elettyänsä hän lähti täältä, aivan kuten muutkin maasta tulleet; ja Kiis hallitsi hänen sijastansa.
18. Ja tapahtui, että Kiiskin kuoli, ja Lib hallitsi hänen sijastansa.
19. Ja tapahtui, että Libin teki sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä. Ja Libin aikana myrkylliset käärmeet hävitettiin. Sen tähden väki meni etelänpuoleiseen maahan hankkiakseen metsästä mällä ruokaa maan kansalle, sillä maa oli täynnä metsän eläimiä. Ja myös Libistä itsestään tuli suuri metsämies.
20. Ja rakennettiin suuri kaupunki kapealle kannakselle, siihen kohtaan, missä meri jakaa maan kahtia.
21. Ja etelänpuoleinen maa säilytettiin erämaana riistan saamiseksi. Ja koko pohjoisenpuoleinen maa oli täynnä asukkaita.
22. Ja he olivat perin ahkeria, ja he ostivat ja myivät ja kävivät kauppaa keskenänsä, saadaksensa voittoa.
23. Ja he käsittelivät kaikenlaatuista malmia ja he valmistivat kultaa, hopeaa, rautaa, vaskea ja kaikenlaatuista metalleja; ja he kaivoivat niitä maasta; sen tähden he loivat mahdavia maaröykkiöitä saadaksensa kulta-, hopea-, rauta- ja kuparimalmia. Ja he valmistivat kaikenlaisia hienoja töitä.
24. Ja heillä oli silkkiä ja hienoa kerrattua pellavaa; ja he valmistivat kaikenlaatuista vaatetta alastomuutensa verhoksi.
25. Ja he tekivät kaikenlaatuista työkaluja maan viljelemistä varten, sekä kyntämistä että kylvämistä sekä sadonkorjuuta ja maan kuokkimista varten ja myös puimista varten.
26. Ja he valmistivat kaikenlaisia työvälineitä, joita he käyttivät kotieläimet apunansa.
27. Ja he tekivät kaikenlaisia sota-aseita. Ja he suorittivat kaikenlaisia suurta taidokkuutta vaativia töitä.
28. Eikä konsanaan mikään kansa voinut olla enemmän Herran siunaama ja niin nauttia hänen suomaansa menestystä kuin he. Ja he olivat maassa, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi, sillä Herra oli niin sanonut.
29. Ja tapahtui, että Lib eli monta vuotta ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Heartom.
30. Ja tapahtui, että Heartom hallitsi isänsä sijasta. Ja kun Heartom oli hallinnut kaksikymmentä neljä vuotta, niin katso, valtakunta otettiin häneltä pois. Ja hän palveli monta vuotta orjuudessa, kaiken jäljellä olevan elinaikansa.
31. Ja hänelle syntyi Heet, ja Heet eli vankeudessa koko elinaikansa. Ja Heetille syntyi Aaron, Aaron eli vankeudessa kaiken elinaikansa; ja hänelle syntyi Amnigadda, ja myös Amnigadda eli vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantum, ja Koriantum eli vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Kom.
32. Ja tapahtui, että Kom sai itselleen puolet valtakunnasta. Ja hän hallitsi tätä puolta valtakuntaa neljäkymmentä kaksi vuotta; ja hän ryhtyi taisteluun kuningasta, Amgidia, vastaan, ja he taistelivat monen vuoden ajan, jonka kuluessa Kom pääsi voitolle Amgidista ja sai loputkin valtakunnasta haltuunsa.
33. Ja Komin päivinä alkoi ilmaantua rosvoja maahan; ja he omaksuivat vanhat suunnitelmat ja vannottivat valoja muinoin eläneiden tapaan ja pyrkivät jälleen tuhoamaan valtakunnan.
34. Ja Kom taisteli paljon heitä vastaan; mutta kuitenkin hän ei päässyt heistä voitolle.

11 LUKU

Jaredilaiset profeetat ennustavat täydellisen perikadon kohtaavan heidän kansaansa, ellei se tee parannusta. Varoituksesta ei välitetä.

1. Ja Komin päivinä ilmaantui myös paljon profeettoja, jotka profetoivat tuon suuren kansan perikadosta, ellei se tekisi parannusta ja palaisi Herran tykö, luopuen murhatöistensä ja pahuudestaan.
2. Ja tapahtui, että kansa piti halpana profeetat, ja he pakenivat Komin luo turvaan, sillä kansa yritti tappaa heidät.
3. Ja he profetoivat Komille monia asioita, ja häntä siunattiin kaikkina hänen jäljellä olevina elinpäivänsä.

4. Ja hän eli korkeaan ikään, ja hänelle syntyi Siblom, ja Siblom hallitsi hänen sijastaan. Ja Siblomin veli nousi kapinaan häntä vastaan, ja ylen suuri sota syttyi koko maassa.
5. Ja tapahtui, että Siblomin veli määräsi, että kaikki profeetat, jotka profetoivat kansan perikadosta, oli otettava hengiltä.
6. Ja koko maassa vallitsi suuri hätä, sillä he olivat todistaneet, että suuri kirous kohtaisi maata ja myös kansaa ja että sen keskuudessa tapahtuisi suuri hävitys, jommoista ei konsanaan ollut maan päällä ollut, ja ihmisten luut kertyisivät ikään kuin kummuksi maan päälle, elleivät he tekisi parannusta pahuudestaan.
7. Mutta he eivät kuulleet Herran ääntä Jumalattomien liittojensa tähden; niin alkoi ilmetä sotia ja riitaisuuksia kaikkialla maassa ja myös paljon nälänhätää ja kulkutauteja, niin että vallitsi suuri hävitys, jommoisesta ei milloinkaan ollut koko maan päällä tiedetty; ja kaikki tämä tapahtui Siblomin päivinä.
8. Ja kansa alkoi katua syntejensä; ja koska se teki parannuksen, Herra armahti sitä.
9. Ja tapahtui, että Siblom sai surmansa, ja Seet vietiin vankeuteen ja eli vankeudessa kaikki elinpäivänsä.
10. Ja tapahtui, että Aaha, hänen poikansa, sai kuninkuuden, ja hän hallitsi kansaa koko elinaikansa. Ja hän teki kaikenkaltaista syntiä elinpäivinänsä, aiheuttaen paljon verenvuodatusta; ja lyhyt oli hänen elinaikansa.
11. Ja Eetem, joka oli Aahan jälkeläinen, sai kuninkuuden; ja hänkin teki pahaa elinpäivinänsä.
12. Ja tapahtui, että Eetemin päivinä ilmaantui paljon profeettoja, jotka profetoivat jälleen kansalle; he profetoivat, että Herra täydellisesti tuhoaisi sen maan päältä, ellei se tekisi parannusta synneistään.
13. Ja tapahtui, että kansa paadutti sydämensä eikä halunnut kuulla heidän sanojansa; ja profeetat olivat murheissansa ja lähtivät pois kansan keskuudesta.
14. Ja tapahtui, että Eetem jakoi väärin oikeutta kaiken elinaikansa; ja hänelle syntyi Mooron. Ja tapahtui, että Mooron hallitsi hänen sijastansa, ja Mooron teki sitä, mikä oli pahaa Herran edessä.
15. Ja tapahtui, että kansan keskuudessa syntyi kapina sen salaisen liiton takia, joka oli muodostettu vallan ja hyödyn saamiseksi; ja sen keskuudesta nousi mies, joka oli vääryydessä väkevä, ja ryhtyi taistelemaan Mooronia vastaan, kukistaen puolet valtakunnasta; ja hän piti tätä puolta valtakuntaa monen vuoden ajan hallussaan.
16. Ja tapahtui, että Mooron kukisti hänet ja sai valtakunnan jälleen haltuunsa.
17. Ja tapahtui, että nousi eräs toinen voimakas mies; ja hän oli Jaredin veljen jälkeläinen.
18. Ja tapahtui, että hän kukisti Mooronin ja anasti valtakunnan itselleen; niin Mooron eli vankeudessa loppuosan elinajastansa; ja hänelle syntyi Koriantor.
19. Ja tapahtui, että Koriantor eli vankeudessa kaiken elinaikansa.
20. Ja Koriantorin päivinä ilmaantui myös paljon profeettoja, jotka profetoivat suurista ja ihmeellisistä tapahtumista ja kehoittivat kansaa tekemään parannuksen ja sanoivat, että ellei se tekisi parannusta, Herra Jumala antaisi tuomionsa kohdata sitä, niin että sen perikato olisi täydellinen;
21. ja Herra Jumala lähettäisi tai toisi toisen kansan hallitsemaan tätä maata voimallansa, kuten hän oli tämänkin kansan isät tuonut.
22. Ja se torjui kaikki profeettain sanat salaisen seuransa ja Jumalattomien kauhistustensa tähden.
23. Ja tapahtui, että Koriantorille syntyi Eter, ja hän kuoli elettyään vankeudessa kaiken elinaikansa.

12 LUKU

Profeetta Eter ja kuningas Koriantumr. Jaredilaisten ja nefiläisten kieli. Jumala antaa heikkouksia, jotta ihmiset olisivat nöyriä. Moronin lopputervehdys pakanakansoille.

1. Ja tapahtui, että Eter eli Koriantumrin aikana, ja Koriantumr oli kaiken maan kuningas.
2. Ja Eter oli Herran profeetta; sen tähden Eter tuli Koriantumrin päivinä ja alkoi profetoida kansalle, sillä häntä ei voitu siitä estää hänessä olevan Herran Hengen tähden.
3. Sillä hän huusi aamusta aina auringonlaskuun saakka, kehoittaen kansaa uskomaan Jumalaan ja tekemään parannuksen, ettei se tuhoutuisi, ja hän sanoi ihmisille, että uskon kautta kaikki toteutuu -
4. Joka siis uskoo Jumalaan, voi turvallisesti toivoa parempaa maailmaa, sijaa Jumalan oikealle puolelle, mikä toivo tulee uskosta ja on ankkurina ihmisten sieluille, mikä tekee heidät varmoiksi ja lujiksi ja saa heidät alati tekemään hyviä tekoja Jumalan kirkastamiseksi.
5. Ja tapahtui, että Eter profetoi kansalle suuria ja ihmeellisiä asioita, joita se ei uskonut, koska se ei niitä nähnyt.
6. Ja nyt minä, Moroni, haluaisin puhua jotakin näistä asioista; minä tahtoisin näyttää maailmalle, että usko on toivo siitä, mikä ei näy; älkää siis väitelkö sen tähden, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu.
7. Sillä uskon kautta Kristus ilmaisi itsensä meidän isillemme, sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista; eikä hän ilmaissut itseään heille, ennen kuin he uskoivat häneen; sen tähden jonkun täytyi uskoa häneen, sillä hän ei ilmaissut itseään maailmalle.
8. Mutta ihmisten uskon tähden hän on ilmaissut itsensä maailmalle ja kirkastanut Isän nimen ja valmistanut muille tien tulla osallisiksi taivaallisesta lahjasta, niin että heillä olisi toivo siitä, mitä eivät ole nähneet.
9. Niin on siis teilläkin oleva toivo ja lahjan osallisuus, jos teillä vain on uskoa.
10. Katso, uskon kautta vanhat kutsuttiin Jumalan pyhän järjestyksen mukaan.
11. Uskon kautta siis Mooseksen laki annettiin. Mutta Poikansa lahjassa Jumala on valmistanut verrattoman tien; ja uskon kautta se on täytetty.
12. Sillä ellei ihmislasten keskuudessa ole uskoa, Jumala ei voi tehdä voimallista tekoa heidän keskuudessaan; sen tähden hän ei ilmaissut itseään, ennen kuin he uskoivat.
13. Katso, Alman ja Amulekin usko sai aikaan sen, että vankila sortui maahan.

14. Katso, Nefin ja Lehin usko sai aikaan laamanilaisissa sen muutoksen, että heidät kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä.
15. Katso, Ammonin ja hänen veljiensä usko sai niin suuren ihmeen aikaan laamanilaisten keskuudessa.
16. Ja kaikki ne, jotka tekivät voimallisia tekoja, tekivät ne uskon kautta, sekä ne, jotka olivat ennen Kristusta että ne, jotka olivat hänen jälkeensä.
17. Ja uskon kautta ne kolme opetuslasta saivat lupauksen, etteivät he joutuisi maistamaan kuolemaa; eivätkä he saaneet lupausta ennen kuin sitten, kun he uskoivat.
18. Eivätkä myöskään milloinkaan ketkään ole tehneet voimallisia tekoja, ennen kuin sitten, kun ovat uskoneet; he siis ensin uskoivat Jumalan Poikaan.
19. Ja monien usko oli niin ylen luja, jo ennen Kristuksen tulemistä, ettei mikään voinut heitä estää näkemästä peitteen tuolle puolen, vaan he totisesti näkivät silmillään sellaista, mitä he olivat nähneet uskon silmillä, ja he iloitsivat.
20. Ja katso, me olemme nähneet tästä aikakirjasta, että yksi näistä oli Jaredin veli, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Jumalaan, että kun Jumala ojensi sormensa, hän ei voinut salata sitä Jaredin veljen katseelta, sanansa tähden, jonka hän oli sanonut hänelle, minkä sanan hän oli saanut uskon kautta.
21. Ja sen jälkeen kun Jaredin veli oli nähnyt Herran sormen sen lupauksen tähden, jonka Jaredin veli oli saanut uskon kautta, Herra ei voinut enää mitään pidättää hänen katseeltaan; sen tähden hän näytti hänelle kaiken, sillä häntä ei voitu enää pitää peitteen ulkopuolella.
22. Ja uskon kautta minun isäni ovat saaneet lupauksen, että nämä asiat tulisivat heidän veljiensä tietoon pakanain kautta; sen tähden Herra, Jeesus Kristus, on minua käskenyt.
23. Ja minä sanoin hänelle: Herra, pakanat tulevat pitämään pilkkanansa näitä asioita meidän kirjoitustaitomme heikkouden tähden, sillä Herra, sinä olet tehnyt meidät voimalliseksi puheessa uskon kautta, mutta sinä et ole tehnyt meitä voimallisiksi kirjoittamisessa; sillä sinä olet antanut kaikille näille ihmisille suuren puhumisen taidon heille suomasi Pyhän Hengen avulla;
24. mutta sinä olet antanut meille vain vähäisen kirjoittamisen taidon meidän kättemme kankeuden tähden. Katso, sinä et ole tehnyt meitä voimallisiksi kirjoituksessa, kuten Jaredin veljen, sillä sinä annoit hänelle taidon, niin että se mitä hän kirjoitti, oli voimallista, kuten sinä olet voimallinen, hänen kirjoitustaan lukevan ihmisen voittamiseksi.
25. Sinä olet myös tehnyt meidän sanamme niin voimallisiksi ja suuriksi, ettemme taida niitä kirjoittaa; sen tähden me kirjoittaessamme huomaamme heikkoutemme ja kompastelemme sanojamme sovittaessamme; ja minä pelkään, että pakanat kenties pitävät meidän sanojamme pilkkanansa.
26. Ja kun minä olin sanonut tämän, Herra puhui minulle, sanoen: Hullut pilkkaavat, mutta he joutuvat suremaan, ja minun armossani on nöyriille kyllin, niin etteivät he pääse hyötymään teidän heikkoudestanne;
27. ja jos ihmiset tulevat minun tyköni, minä osoitan heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, että he olisivat nöyriä; ja minun armossani on kyllin kaikille, jotka nöyrtyvät minun edessäni: sillä jos he nöyrtyvät minun edessäni ja uskovat minuun, minä teen sen, mikä on heikkoja, heidän väkevyydeksensä.
28. Katso, minä osoitan pakanoille heidän heikkoutensa, ja minä osoitan heille, että usko, toivo ja rakkaus tuovat minun tyköni - kaiken vanhurskauden lähteelle.
29. Ja kuultuani nämä sanat minä, Moroni, rohkaistuin ja sanoin: Oi Herra, sinun vanhurskas tahtosi tapahtukoon, sillä minä tiedän, että sinä teet ihmislapsille heidän uskonsa mukaan;
30. sillä Jaredin veli sanoi Seerinin vuorelle: Siirry - ja se siirtyi. Ja ellei hänellä olisi ollut uskoa, se ei olisi siirtynyt; niin ovat sinun tekosi sen mukaan kuin ihmisillä on uskoa.
31. Sillä niin sinä ilmaisit itsesi opetuslapsillesi, sillä sitten kun heillä oli usko ja he puhuivat sinun nimeesi, sinä heille ilmaisit itsesi suuressa voimassa.
32. Ja minä muistan myös sinun sanoneen, että sinä olet valmistanut majan ihmiselle Isäsi asuinsijoille, missä ihmisellä voi olla parempi toivo; ihmisen täytyy sen tähden toivoa, tai muuten hän ei voi saada perintöosuutta siihen sijaan, jonka sinä olet valmistanut.
33. Ja vielä minä muistan sinun sanoneen, että sinä niin olet rakastanut maailmaa, että olet antanut henkesi maailman edestä, että ottaisit sen jälleen valmistaaksesi sijan ihmislapsille.
34. Ja nyt minä tiedän, että se rakkaus, jota sinä olet tuntenut ihmislapsia kohtaan, on puhdasta rakkautta; jos siis ihmisissä ei ole tätä rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka sinä olet valmistanut Isäsi asuinsijoille.
35. Sen tähden minä tiedän sen perusteella, mitä sinä olet sanonut, että ellei pakanoissa ole rakkautta meidän heikkoutemme suhteen, sinä koettelet heitä ja otat heiltä pois heidän leiviskänsä, senkin, mitä he ovat saaneet, ja annat niille, joilla enemmän on.
36. Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa, että hän antaisi pakanoille armon, niin että heissä olisi oikeaa rakkautta.
37. Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ellei heissä ole rakkautta, se ei sinua koske, sillä sinä olet ollut uskollinen; sen tähden sinun vaatteesi puhdistetaan. Ja koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinut tehdään väkeväksi, kunnes vihdoin saat asettua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni asuinsijoille.
38. Ja nyt minä, Moroni, sanon jäähyväiset pakanoille sekä veljilleni, joita minä rakastan, kunnes me kohtaamme Kristuksen tuomioistuimen edessä, missä kaikki ihmiset tulevat tietämään, että minun vaatteeni eivät ole teidän verenne tahraamat.
39. Ja silloin te tulette tietämään, että minä olen nähnyt Jeesuksen ja että hän on puhunut minun kansani kasvoista kasvoihin ja että hän kertoi minulle, itsensä kokonaan alentaneen, kuten ihminen kertoo toiselle minun omalla kielelläni näistä asioista.
40. Ja vain vähän siitä minä olen kirjoittanut heikon kirjoitustaitoni tähden.
41. Ja nyt minä haluaisin kehoittaa teitä etsimään tätä Jeesusta, josta profetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, että Isän Jumalan sekä Herran Jeesuksen Kristuksen ja heistä todistavan Pyhän Hengen armo olisi ja pysyisi teissä iankaikkisesti. Amen.

13 LUKU

Moroni jatkaa Jaredilaisten historiaa. Eter ja hänen ennustuksensa. Hänen henkeään tavoitellaan. Hän asuu kallioluolassa. Hän näkee yöllä kansaansa kohtaavan hävityksen.

1. Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn päättämään muistiinpanojani sen kansan häviöstä, josta minä olen kirjoittanut.
2. Sillä katso, he torjuivat kaikki Eterin sanat, sillä hän totisesti kertoi heille kaiken, ihmisuvun alusta asti; ja että sen jälkeen kun vedet olivat väistyneet tämän maan pinnalta, siitä tuli kaikkia muita maita oivallisempi maa, Herran valittu maa; sen tähden Herra tahtoo, että kaikki ihmiset, jotka asuvat siinä, palvelisivat häntä;
3. ja että se oli sen Uuden Jerusalemin paikka, joka laskeutuisi taivaasta, ja Herran pyhäkö.
4. Katso, Eter näki Kristuksen päivät ja hän puhui tässä maassa olevasta uudesta Jerusalemistä.
5. Ja hän puhui myös Israelin huoneesta ja Jerusalemistä, josta Lehi tulisi - sen jälkeen kun se hävitettäisiin, se rakennettaisiin uudelleen, pyhäksi kaupungiksi Herralle; sen tähden se ei voinut olla uusi Jerusalemi, sillä se oli ollut entisinäkin aikoina, vaan se rakennettaisiin uudelleen, ja siitä tulisi Herran pyhä kaupunki, ja se rakennettaisiin Israelin huoneelle.
6. Ja että Uusi Jerusalemi rakennettaisiin tähän maahan, Joosefin jälkeläisten jäännökselle, mistä on ollut olemassa vertauskuva.
7. Sillä niin kuin Joosef vei isänsä Egyptin maahan, missä hän kuoli, niin Herra johdatti Joosefin jälkeläisten jäännöksen Jerusalemin maasta ollakseen armollinen Joosefin jälkeläisille, niin etteivät he tuhoutuisi, samoin kuin hän oli ollut armollinen Joosefin isälle, niin ettei hän tuhoutunut.
8. Sen tähden Joosefin huoneen jäännös on saava sijansa tässä maassa; ja se on oleva heidän perintömaansa; ja he rakentavat pyhän kaupungin Herralle, muinaisen Jerusalemin kaltaisen, eivätkä he enää milloinkaan häpeään joudu, loppuun saakka, jolloin maa katoaa.
9. Ja on oleva uusi taivas ja uusi maa, ja ne tulevat olemaan entisten kaltaiset, paitsi että entiset ovat kadonneet, ja kaikki on uudeksi tullut.
10. Ja sitten tulee Uusi Jerusalemi ja autuaat ovat ne jotka siinä asuvat, sillä he ovat ne, joiden vaatteet ovat Karitsan veressä valkaistut; ja he ovat ne, jotka luetaan Joosefin jälkeläisten jäännökseen kuuluviksi, niihin, jotka olivat Israelin huonetta.
11. Ja silloin tulee myös vanha Jerusalemi; ja autuaat ovat sen asukkaat, sillä heidät on pesty Karitsan veressä; ja he ovat ne, jotka hajotettiin ja koottiin maan neljältä ääreltä ja pohjoisista maista ja jotka pääsevät osallisiksi sen liiton täyttymyksestä, jonka Jumala teki heidän isänsä Aabrahamin kanssa.
12. Ja kun tämä tapahtuu, toteutuu kirjoitus, joka sanoo, että ne, jotka olivat ensimmäisinä, tulevat viimeisiksi, ja ne, jotka olivat viimeisinä, tulevat ensimmäisiksi.
13. Ja minä aion kirjoittaa enemmän, mutta minun ei ole lupa; mutta suuret ja ihmeelliset olivat Eterin profetiat; mutta ihmiset eivät häntä minäkään pitäneet, vaan ajoivat hänet luotaan, ja hän piiloutui päiviksi kallioluolaan, ja öisin hän lähti liikkeelle ja näki tapahtumat, jotka kohtasivat kansaa.
14. Ja asuessaan kallioluolassa hän kirjoitti loput näistä muistiinpanoista, nähden öisin ne hävitykset, jotka kohtasivat kansaa.
15. Ja tapahtui, että samana vuonna kuin hänet karkoitettiin kansan keskuudesta, sen keskuudessa syttyi suuri sota, sillä paljon mahtavia miehiä nousi, yrittäen tuhota Koriantumrin salaisine pahuuden suunnitelminensa, joista on ollut puhe.
16. Mutta Koriantumri, joka itse oli perillä kaikista sodan keinoista ja maailman juonista, hyökkäsi niiden kimppuun, jotka yrittivät tappaa hänet.
17. Mutta hän ei tehnyt parannusta, eivätkä myöskään hänen kauniit poikansa ja tyttärensä; eivätkä Koorhorin kauniit pojat ja tyttäret; eivätkä Korihorin kauniit pojat ja tyttäret; eikä yhden yksikään koko maan kauniista pojista ja tyttäristä tehnyt parannusta synneistensä.
18. Sen tähden tapahtui, että ensimmäisenä vuonna, jolloin Eter asui kallioluolassa, monet saivat surmansa noihin salaisiin liittoihin kuuluvien miekasta, jotka taistelivat Koriantumria vastaan saadakseen valtakunnan haltuunsa.
19. Ja tapahtui, että Koriantumrin pojat taistelivat paljon ja vuodattivat paljon vertansa.
20. Ja toisena vuonna tuli Eterille Herran sana, että hänen oli mentävä Koriantumrille profetoimaan, että jos hän ja koko hänen huonekuntansa tekisi parannuksen, Herra antaisi hänelle hänen valtakuntansa ja säästäisi kansan -
21. muuten heidät tuhottaisiin, koko hänen huonekuntansa, häntä itseään lukuun ottamatta. Ja hän saisi elää vain nähdäksensä niiden profetioiden toteutumisen, jotka oli lausuttu toisesta kansasta, joka saisi maan perintöosaksensa; ja sen miehet hautaisivat Koriantumrin; ja joka ainoa saisi surmansa, Koriantumria lukuun ottamatta.
22. Ja tapahtui, että Koriantumri ei tehnyt parannusta, eikä myöskään hänen huonekuntansa eikä kansa; eivätkä sodat loppuneet, ja he koettivat tappaa Eterin, mutta hän pakeni heidän käsistensä ja kätkeytyi jälleen kallioluolaan.
23. Ja tapahtui, että Sared nousi kapinaan ja alkoi myös sotia Koriantumria vastaan, ja hän pääsi hänestä voitolle, niin että hän kolmantena vuonna otti hänet vangiksi.
24. Mutta neljäntenä vuonna Koriantumrin pojat voittivat Saredin ja saivat hankituksi kuninkuuden takaisin isällensä.
25. Nyt sai alkunsa sota kaikkialla maassa, kunkin taistellessa joukkoinensa omien halujensa toteuttamiseksi.
26. Ja oli rosvoja ja sanalla sanoen kaikenkaltaista jumalattomuutta kaikkialla maassa.
27. Ja tapahtui, että Koriantumri oli ylen vihoissaan Saredille, ja hän ryhtyi sotajoukkoinensa taisteluun häntä vastaan; ja he kohtasivat toisensa suuressa vihassa, ja he kohtasivat Gilgalin laaksossa; ja taistelusta tuli ylen ankara.

28. Ja tapahtui, että Sared taisteli häntä vastaan kolmen päivän ajan. Ja tapahtui, että Koriantumr sai hänestä voiton ja ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Heslonin tasangoille.
29. Ja tapahtui, että Sared tasangoilla jälleen ryhtyi taisteluun häntä vastaan, ja katso, hän sai voiton Koriantumrista ja ajoi hänet jälleen takaisin Gilgalin laaksoon.
30. Ja Koriantumr hyökkäsi Gilgalin laaksossa jälleen Saredin kimppuun saattaen Saredin häviölle ja tappaen hänet.
31. Ja Sared haavoitti Koriantumria reiteen, niin ettei hän enää kahteen vuoteen ryhtynyt taistelemaan, mutta tänä aikana kaikki kansa maassa vuodatti verta, eikä mikään pysynyt sitä hillitsemään.

14 LUKU

Kirous painaa maata. Jatkovaa riitaa ja verenvuodatusta. Koriantumr ei ole kaatuva miekkaan.

1. Ja nyt alkoi suuri kiros painaa koko maata kansan syntisyyden tähden, niin että jos joku laski työkalunsa tai miekkansa käsistään jonnekin tai sellaiseen paikkaan, missä hän sitä säilytti, niin katso, seuraavana päivänä hän ei sitä enää löytänyt, niin ankara oli maata painava kiros.
2. Sen tähden jokainen piti käsin omastaan kiinni eikä tahtonut mitään lainata toiselle eikä toiselle; ja jokainen piti oikeaa kättänsä miekan kahvassa, puolustuen omaisuuttansa, omaa henkeänsä ja vaimojensa ja lastensa henkeä.
3. Ja kahden vuoden kuluttua, ja Saredin kuoltua, katso, Saredin veli nousi ja ryhtyi taisteluun Koriantumria vastaan, mutta Koriantumr sai hänestä voiton ja ajoi häntä takaa Akiisiin erämaahan.
4. Ja tapahtui, että Saredin veli hyökkäsi hänen kimppuunsa Akiisiin erämaassa; ja taistelusta tuli ylen ankara, ja monta tuhatta sai miekasta surmansa.
5. Ja tapahtui, että Koriantumr piiritti erämaan; ja Saredin veli kulki yöllä ulos erämaasta ja surmasi osan Koriantumrin sotajoukosta jonka miehet olivat juovuksissa.
6. Ja hän pääsi Mooronin maahan ja asettui Koriantumrin valtaistuimelle.
7. Ja tapahtui, että Koriantumr oleili sotajoukkoinensa erämaassa kahden vuoden ajan, joiden kuluessa hän sai suurta vahvistusta sotajoukollensa.
8. Mutta Saredin veli, jonka nimi oli Gilead, sai myös suurta vahvistusta sotajoukollensa salaisten liittojen avulla.
9. Ja tapahtui, että hänen ylipappinsa murhasi hänet hänen istuessaan valtaistuimellansa.
10. Ja tapahtui, että eräs salaliittoihin kuuluvista murhasi hänet eräässä syrjäisessä solassa ja sai hankituksi itselleen kuninkuuden; ja hänen nimensä oli Lib; ja Lib oli isokokoinen, isompi kuin kukaan toinen koko kansan keskuudessa.
11. Ja tapahtui, että Koriantumr Libin ensimmäisenä vuonna tuli Mooronin maahan ja ryhtyi taisteluun Libiä vastaan.
12. Ja tapahtui, että hän taisteli Libin kanssa, jolloin Lib iski häntä käsivarteen, niin että hän haavoittui, mutta Koriantumrin sotajoukko ahdisti jatkuvasti Libiä, niin että hän pakeni merenranta-alueille.
13. Ja tapahtui, että Koriantumr ajoi häntä takaa, ja Lib ryhtyi taistelemaan häntä vastaan merenrannikolla.
14. Ja tapahtui, että Lib sai voiton Koriantumrin sotajoukosta, niin että se jälleen pakeni Akiisiin erämaahan.
15. Ja tapahtui, että Lib ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Agoksen tasangoille. Ja Koriantumr oli ottanut kaiken kansan mukaansa, kun hän pakeni Libiä, siihen maan osaan, johon hän pakeni.
16. Ja kun hän oli tullut Agoksen tasangoille, hän ryhtyi taisteluun Libiä vastaan, ja hän iski häntä, kunnes hän kuoli; mutta Libin veli tuli hänen asemestaan Koriantumria vastaan, ja taistelu tuli ylen kiivaaksi, niin että Koriantumr jälleen pakeni Libin veljen sotajoukkoa.
17. Ja Libin veljen nimi oli Siis. Ja tapahtui, että Siis ajoi Koriantumria takaa, ja hän kukisti monta kaupunkia, ja hän tappoi sekä naisia että lapsia, ja poltti kaupungit.
18. Ja pelko Siisiä kohtaan levisi kaikkialle maahan; läpi koko maan kävi huuto: Kuka voi vastustaa Siisin sotajoukkoa? Katso, hän lakaisee maan edeltänsä!
19. Ja tapahtui, että kansa alkoi kerääntyä sotajoukoiksi kaikkialla maan alueella.
20. Ja se hajaantui; ja osa siitä pakeni Siisin sotajoukon luo, ja osa siitä pakeni Koriantumrin sotajoukon luo.
21. Ja niin suuri ja yhtämittäinen sota oli ollut ja niin kauan oli verenvuodatusta ja verilöylyä jatkunut, että koko maan pinta oli vainajien ruumiiden peittämä.
22. Ja niin joutuisa ja kiireinen sota oli, ettei kukaan jäänyt hautaamaan kuolleita, vaan joukot kulkivat eteenpäin verenvuodatuksesta verenvuodatukseen, jättäen sekä miesten, naisten että lasten ruumiit hajalleen maan pinnalle, missä ne joutuivat lihan matojen saaliiksi.
23. Ja niiden löyhkä levisi maan alueelle, kaikkialle maahan; ja niiden löyhkä vaivasi kansaa yöllä ja päivällä.
24. Kuitenkaan Siis ei lakannut ajamasta Koriantumria takaa, sillä hän oli vannonut kostavansa Koriantumrille surmansa saaneen veljensä veren ja tekevänsä tyhjäksi Eterille tulleen Herran sanan, jonka mukaan Koriantumr ei saisi miekasta surmaansa.
25. Ja näin me näemme, että Herra rankaisi heitä täyteen mittaansa kasvaneessa vihassansa, ja heidän jumalattomuutensa ja kauhistuksensa olivat valmistaneet heille tien ian-kaikkiseen kadotukseen.
26. Ja tapahtui, että Siis ajoi Koriantumria takaa itään päin, aina merenranta-alueille saakka, ja siellä hän ryhtyi Siisiä vastaan kolme päivää kestäväan taisteluun.
27. Ja niin hirvittävä oli hävitys Siisin sotajoukkojen keskuudessa, että kansa alkoi olla peiloissaan ja alkoi paeta Koriantumrin sotajoukkoja; ja se pakeni Korihorin maahan ja lakaisi asukkaat tieltänsä, kaikki ne, jotka eivät halunneet siihen liittyä.

28. Ja se pystytti telttansa Korihorin laaksoon; ja Koriantumr pystytti telttansa Surrin laaksoon. Ja Surrin laakso oli lähellä Komnorin kukkulaa; sen tähden Koriantumr kokosi sotajoukkonsa Komnorin kukkulalle ja puhalsi torveen, kutsuen siten Siisin sotajoukkoja taisteluun.
29. Ja tapahtui, että ne tulivat, mutta ne lyötiin takaisin; ja ne tulivat toisen kerran, ja ne lyötiin toisenkin kerran takaisin. Ja tapahtui, että ne tulivat vielä kolmannenkin kerran, ja taistelusta tuli ylen ankara.
30. Ja tapahtui, että Siis iski Koriantumria, aiheuttaen hänelle monta syvää haavaa, ja menetettyään vertansa Koriantumr taintui ja hänet kannettiin pois, ikään kuin hän olisi ollut kuollut.
31. Mutta miehiä, naisia ja lapsia oli molemmin puolin menetetty niin paljon, että Siis kielsi väkeänsä enää ajamasta Koriantumrin sotajoukkoja takaa; niin he palasivat leiriinsä.

15 LUKU

Raaman eli Kumoran kukkula. Ankaran taistelun valmisteluja. Miljoonat menettävät henkensä. Koriantumr surmaa Siisin. Eterin päätössanat. Jaredilais-aikakirjan loppu.

1. Ja tapahtui, kun Koriantumr oli toipunut haavoistaan, että hän alkoi muistaa sanoja, jotka Eter oli hänelle puhunut.
2. Hän näki, että jo melkein kaksi miljoonaa hänen kansansa jäsentä oli saanut miekasta surmansa, ja hän alkoi murehtia sydämessään; kaksi miljoonaa väkevää miestä oli saanut surmansa, ja samoin heidän vaimonsa ja lapsensa.
3. Hän alkoi katua sitä pahaa, mitä hän oli tehnyt; hän alkoi muistaa niitä sanoja, jotka oli puhuttu kaikkien profeettain suun kautta, ja hän näki niiden toteutuneen siihen asti joka kirjainta myöten; ja hänen sielunsa oli murheellinen eikä lohdutuksesta huolinut.
4. Ja tapahtui, että hän kirjoitti Siisille kirjeen pyytäen häntä säästämään kansaa, jolloin hän luopuisi kuninkuudesta ihmishenkien tähden.
5. Ja tapahtui, että kun Siis oli saanut hänen kirjeensä, hän kirjoitti Koriantumrille kirjeen, että jos hän antautuisi, niin että hän voisi lyödä hänet hänen omalla miekallaan kuoli-aaksi, niin hän säästäisi ihmisten hengen.
6. Ja tapahtui, että kansa ei tehnyt parannusta synneistään, ja Koriantumrin väki yltyi vihaan Siisin väkeä vastaan, ja Siisin väki yltyi vihaan Koriantumrin väkeä vastaan; niin Siisin väki aloitti taistelun Koriantumrin väkeä vastaan.
7. Ja kun Koriantumr näki, että hän oli kukistumaisillaan, hän jälleen pakeni Siisin väkeä.
8. Ja tapahtui, että hän tuli Ripliankumin vetten äärelle, mikä käännettynä on iso tai kaiken ylittävä; kun he siis tulivat näitten vetten äärelle, he pystyttivät telttansa; ja myös Siis pystytti telttansa lähelle heitä; ja niin he seuraavana päivänä ryhtyivät taisteluun.
9. Ja tapahtui, että he taistelivat ylen ankaran taistelun, jossa Koriantumr jälleen haavoitui, ja hän meni verenhukan vuoksi tainnoksiin.
10. Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukot ahdistivat Siisin sotajoukkoja, niin että ne saivat niistä voiton ja pakottivat ne pakenemaan edellensä; ja ne pakenivat etelään päin ja pystyttivät telttansa seudulle, jonka nimi oli Oogat.
11. Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukko pystytti telttansa Raaman kukkulan luokse; ja se oli sama kukkula, johon minun isäni Mormon kätki aikakirjat, jotka olivat pyhät, Herran haltuun.
12. Ja tapahtui, että kerättiin yhteen kaikki maassa oleva kansa, joka ei ollut saanut surmaansa, Eteriä lukuun ottamatta.
13. Ja tapahtui, että Eter näki kaikki kansan toimet; ja hän näki, että se väki, joka oli Koriantumrin puolella, koottiin Koriantumrin sotajoukoksi; ja se väki, joka oli Siisin puolella, koottiin Siisin sotajoukoksi.
14. Ja niin he neljän vuoden ajan kokosivat väkeä tavoittaakseen kaikki, jotka maassa olivat, ja saadaksensa kaiken sen voiman, mikä heidän oli mahdollista saada.
15. Ja tapahtui, että kun oli kaikki koottu, kukin haluamaansa sotajoukkoon, vaimoinensa ja lapsinensa, sekä miehet, naiset että lapset aseistettuina sota-asein - heillä oli kilvet, rintahaarniskat ja päänsuojuslevyt - ja puettuina sota-asuun, he lähtivät toisiansa vastaan taisteluun; ja he taistelivat koko sen päivän mutta kumpikaan ei voittanut.
16. Ja tapahtui, että kun tuli yö, he väsyivät ja peräytyivät leireihinsä; ja peräydyttyään leireihinsä he nostivat huudon ja valituksen niiden takia, jotka heidän kansansa oli kaatuneina menettänyt; ja niin ankara oli heidän huutonsa, parkunsa ja valituksensa, että se hirvittävänä halkoi ilmaa.
17. Ja tapahtui, että he seuraavana päivänä jälleen lähtivät taisteluun, ja se päivä oli suuri ja hirvittävä; mutta kuitenkin he eivät saavuttaneet ratkaisua, ja kun yö jälleen tuli, halkoivat ilmaa heidän huutonsa ja parkunsa ja murehtimisensa - niiden tähden, jotka heidän kansansa oli kaatuneina menettänyt.
18. Ja tapahtui, että Koriantumr jälleen kirjoitti kirjeen Siisille, pyytäen, ettei hän enää hyökkäisi, vaan ottaisi kuninkuuden ja säästäisi ihmisten hengen.
19. Mutta katso, Herran Henki oli lakannut kiistelemästä heidän kanssaan ja saatanalla oli täysi valta ihmisten sydämiin, sillä heidät oli jätetty sydämensä kovuuteen ja mielensä paatumukseen, jotta he hukkuisivat; sen tähden he ryhtyivät jälleen taisteluun.
20. Ja tapahtui, että he taistelivat koko sen päivän ja kun yö tuli, he nukkuivat miekkojensa päällä.
21. Ja seuraavana päivänä he taistelivat, aina kunnes tuli yö.
22. Ja kun tuli yö, he olivat vihan juovuttamat, aivan kuin ihminen, joka on viinistä juopunut; ja he nukkuivat jälleen miekkojensa päällä.
23. Ja seuraavana päivänä he jälleen taistelivat; ja kun yö tuli, he olivat kaikki saaneet miekasta surmansa, ottamatta lukuun viittäkymmentä kahta Koriantumrin väestä ja kuuttakymmentä yhdeksää Siisin väestä.
24. Ja tapahtui, että he nukkuivat miekkojensa päällä sen yön, ja seuraavana päivänä he jälleen taistelivat, ja he ottelivat voimainsa takaa miekkoinensa ja kilpinensä koko sen päivän.

25. Ja kun yö tuli, oli Siisin väkeä kolmekymmentä kaksi ja Koriantumrin väkeä kaksikymmentä seitsemän.
26. Ja tapahtui, että he söivät ja nukkuivat ja valmistautuivat kuolemaan seuraavana päivänä. Ja he olivat isoja ja väkeviä miehiä, mitä ihmisvoimiin tulee.
27. Ja tapahtui, että he taistelivat kolmen hetken ajan; ja he taintuivat verenhukkansa tähden.
28. Ja tapahtui, että kun Koriantumrin miehet olivat tulleet siksi voimiinsa, että pystyivät kävelemään, he alkoivat paeta pelastaakseen henkensä, mutta katso, Siis nousi, ja samoin hänen miehensä, ja hän vihassansa vannoi joko tappavansa Koriantumrin taikka itse saavansa miekasta surmansa.
29. Sen tähden hän ajoi heitä takaa, ja seuraavana päivänä hän sai heidät kiinni; ja ta[a]s-kin he taistelivat miekoin. Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat saaneet miekasta surmansa, lukuun ottamatta Koriantumria ja Siisiä, niin katso, Siis oli taintunut verenhukkaansa.
30. Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli nojannut miekkaansa vähän levähtääksensä, hän iski Siisin pään poikki.
31. Ja tapahtui, että kun hän oli iskenyt Siisin pään, Siis nousi käsiensä varaan ja vaipui maahan; ja ponnisteltuaan vetääkseen henkeä hän kuoli.
32. Ja tapahtui, että Koriantumr kaatui maahan sen näköisenä, kuin hänessä ei olisi ollut henkeä.
33. Ja Herra puhui Eterille ja sanoi hänelle: Lähde liikkeelle. Ja hän lähti liikkeelle ja näki, että Herran sanat olivat kaikki toteutuneet; ja hän päätti aikakirjansa (enkä minä ole niistä sadattakaan osaa kirjoittanut); ja hän kätki ne siten, että Limhin väki löysi ne.
34. Ja viimeiset sanat, jotka Eter kirjoitti, ovat nämä: Yhdentekevää on, tahtooko Herra minut otettavan elävänä taivaaseen tai että minä lihassa joudun alistumaan Herran tahtoon, jos minut vain pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Amen.